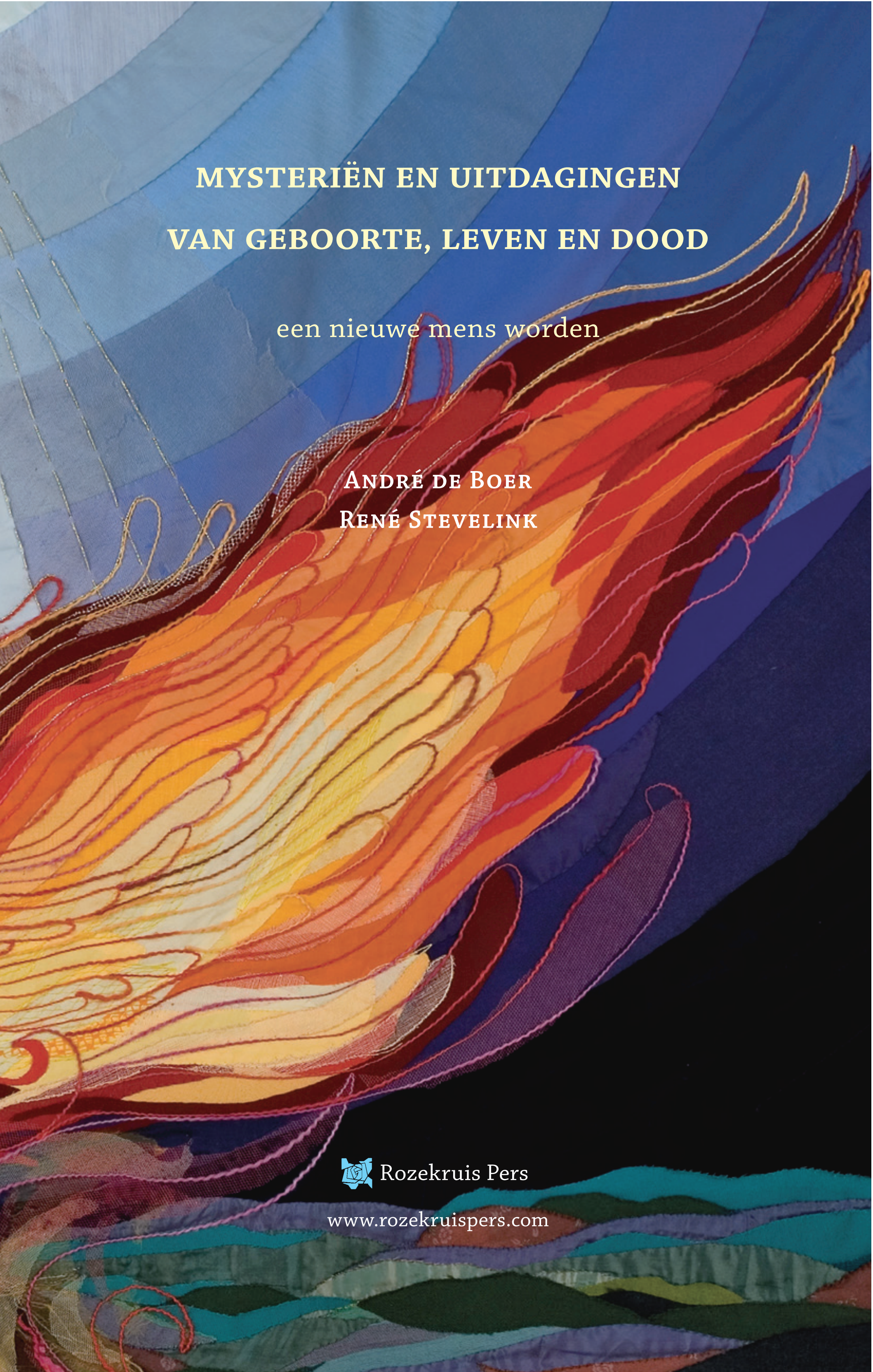
MYSTERIËN EN UITDAGINGEN VAN GEBOORTE, LEVEN EN DOOD

een nieuwe mens worden

Rozekruis Pers

www.rozekruispers.com

MYSTERIËN EN UITDAGINGEN VAN GEBOORTE, LEVEN EN DOOD

een nieuwe mens worden

André de Boer
René Stevelink

Rozekruis Pers

www.rozekruispers.com

colofon

Boekontwikkeling   Lectorium Rosicrucianum
Illustraties pag 2-3, 19, 177   Truus Waszink (2009)
Grafisch ontwerp en druk   Rozekruis Pers, Haarlem
Letter Adobe Chaparral Pro
Papier 90 grams BioTop-3 van Antalis
ISBN   978 90 6732 461 8

Rozekruis Pers
Bakenessergracht 5
2011 JS Haarlem
(023) 532 38 52
info@rozekruispers.com
www.rozekruispers.com

INHOUD

woord vooraf

Al vele decennia maken we als mensheid een enorme versnelling door. Wat meerdere generaties in het verleden meemaakten, ervaren we nu in één leven. Ontwikkelingen op technisch, medisch, economisch, sociaal, cultureel en politiek terrein gaan razendsnel. We zijn gedwongen om individueel en collectief steeds keuzes te maken want als we dat niet doen wordt er voor ons gekozen.

Als we onze ervaring van de uiterlijke omstandigheden willen veranderen, zullen we moeten gaan werken aan ons innerlijk want de wereld die we uiterlijk ervaren, is een weerspiegeling van ons innerlijk. De uitdagingen waar we als mens van de 21ste eeuw mee te maken hebben, zijn niet te boven te komen met hard werken maar door met het hart te werken. Als mens zijn we nog lang niet af. We zijn wezens in wording, en ware menswording begint vanuit het goddelijke principe in het hart.

Zo komen we bij dat wat wel de kennis van het hart wordt genoemd: gnosis. Dat is een weten van binnenuit. Gnosis is niet voorbehouden aan een bepaalde filosofie of religie. Zij is universeel omdat zij samenhangt met de menselijke ervaring. Er zijn vele stromingen die als gnostiek kunnen worden aangeduid. Die hebben gemeenschappelijk dat de mens wordt beschouwd als een tweevoudig wezen: sterfelijk en eeuwig. Zij leren dat wij een weg kunnen gaan waarbij wij steeds meer gaan leven uit het eeuwige, waardoor wij gaan voldoen aan onze innerlijke roeping en tot een nieuwe mens worden herschapen. Dit boek gaat vanuit een gnostieke visie in op onderwerpen

die voor ieder mens van belang zijn: geboorte, leven en dood. Geboorte is het tegengestelde van dood, maar leven heeft geen tegenpool. Het leven was, is en zal altijd zijn. Het is een mysterie, we zullen het nooit helemaal begrijpen maar we kunnen er wel dieper in doordringen.

Na mijn dood vergaat mijn lichaam, maar wat gebeurt er dan met mijn bewustzijn? Verdwijnt dat ook? Of neemt dat dan juist toe? Zou ik naar de hemel gaan of kom ik weer terug op aarde in een ander lichaam? Waarom leef ik hier op aarde? Wat zou ik hier moeten doen? Dit zijn essentiële levensvragen die overal door mensen worden gesteld, ongeacht hun cultuur, opvoeding, godsdienst of opleiding. Als we zulke levensvragen voortdurend levend houden, dan krijgen we geen antwoorden, maar dan lossen de vragen geleidelijk op en worden we zelf het antwoord.

De wezenlijke vraag is niet of er leven bestaat na de dood, maar of we werkelijk levend zijn voor de dood. Onze visie op leven en dood is bepalend voor de wijze waarop we ons leven vormgeven en ervaren. Als we ons leven serieus nemen, zullen we ook de dood serieus moeten nemen. Leven en dood zijn geen puzzels die we kunnen oplossen, maar mysteriën die we bewust kunnen ervaren zodat ons leven betekenisvoller, intenser en waardevoller wordt.

'*Mysteriën en uitdagingen van geboorte, leven en dood – een nieuwe mens worden*' is het vijfde deel van de *Spirituele teksten bibliotheek*, een serie handreikingen voor mensen van de 21ste eeuw die in hun dagelijkse leven een weg van geestelijke bewustwording en vernieuwing willen gaan. Deze boekenreeks is gebaseerd op zorgvuldig geselecteerde klassieke spirituele teksten en beschouwingen daarover, vanuit de meer dan vier eeuwen oude, levende traditie van de rozenkruisers.

Alle uitgaven van de *Spirituele teksten bibliotheek* zijn geestelijk geïnspireerd, breed georiënteerd en diep geworteld. De boeken

zijn nauwkeurig op elkaar afgestemd zodat ze tezamen een rijk geschakeerd inzicht bieden in de mysteriën van leven, sterven en herleven. Ze bevatten vele aanknopingspunten om met elkaar in gesprek te gaan en zijn dan ook ideaal om er mee te werken in verdiepingskringen.

Dit boek is een vervolg op '*Mysteriën en symbolen van de ziel – een door de geest bezielde mens worden*', dat vooral in het teken staat van eenheid. Op een dieper niveau is alles met alles verbonden. De veelheid die we voortdurend ervaren, komt voort uit de eenheid. Als mens zijn we geroepen om een levende verbinding te zijn tussen de eenheid en de veelheid door zelf een eenheid te worden van geest, ziel en lichaam.

In '*Mysteriën en uitdagingen van geboorte, leven en dood*' staat vrijheid centraal. Wanneer we belemmerende verbeeldingen en gehechtheden kunnen loslaten – dat is een vorm van innerlijk sterven – bereiken we een hoger niveau van vrijheid, waardoor we een grotere bijdrage kunnen leveren aan het grote geheel.
Ook komt er dan iets in ons tot ontwikkeling dat eeuwig is en dus niet gebonden aan cycli van opgaan, blinken en verzinken.

In het eerste deel van deze uitgave worden mysteriën van geboorte, leven en dood besproken aan de hand van bijbelgedeelten, steeds geïnspireerd vanuit het omvangrijke oevre van J. van Rijckenborgh (1896-1968) en Catharose de Petri (1902- 1990), stichters van de *Internationale School van het Gouden Rozenkruis*. Alle hoofdstukken worden voorafgegaan door een citaat uit hun boeken '*Elementaire wijsbegeerte*' en '*Het levende woord*'. Deze publicaties zijn beide samengesteld uit voordrachten die gehouden zijn tussen 1950 en 1980. Aan bod komen niet alleen algemeen bekende begrippen als hel, vagevuur en hemel, maar ook reïncarnatie, karma en transfiguratie.

De bijbelcitaten die zijn opgenomen in dit boek, zijn ontleend aan de *Herziene Statenvertaling* uit 2016. Ook wordt er in dit boek regelmatig geciteerd uit het apocriefe *'Evangelie van Thomas'*. Steeds is het nodig dat ontwikkelingen in de samenleving worden bezien vanuit tijdloze en universele wijsheid. Daarom worden in het tweede deel van dit boek praktische en ethische vraagstukken belicht vanuit de spirituele visie die in dit boek wordt ontvouwd.

De kwaliteiten van de dood kunnen ons verrijken wanneer we niet langer krampachtig vasthouden aan materieel, lichamelijk en persoonlijk bezit, en we onszelf openen voor invloeden van de ziel. Dan staan we aan het begin van een weg van zelfinwijding, waarop een onsterfelijk opstandingslichaam tot stand komt en waardoor we verlichting en bevrijding ervaren.

Tot slot willen wij Daniël van Egmond van harte bedanken voor de mooie en diepzinnige overwegingen waarmee hij dit boek inleidt.

Rozekruis Pers,
Doride Zelle

inleiding

Daniël van Egmond

Ik geloof aan geen dood: sterf ik alle stonden
dan heb ik telkens weer een beter leven gevonden

Angelus Silesius,
Cherubinischer Wandermann I, 30a

Leven en dood zijn mysteriën. Wat betekent dit? Een mysterie is niet een probleem of puzzel waar we een oplossing voor kunnen vinden. Een mysterie heeft een onpeilbare diepte en iedere keer dat we ons er mee bezig houden, neemt onze verwondering toe. Maar, zoals de klassieke wijsgeren ons leerden, verwondering leidt tot wijsheid, terwijl het oplossen van een probleem slechts een toename van onze kennis betekent. Dus als we ons met de Sophia, de Wijsheid, willen verbinden, als we ernaar verlangen door haar bemind te worden (dat is de letterlijke betekenis van het woord filosofie), moeten we ons wel met mysteriën bezig houden.

Waarom zouden we de Wijsheid willen beminnen en door haar bemind willen worden? Ja, wie is zij eigenlijk? Jacob Boehme vertelt ons dat zij ons de poort toont die toegang geeft tot het Paradijs (Drey Principien XX, 40). Alleen via deze poort kunnen we op de juiste wijze de 'wereld van het licht' en het eeuwige leven binnengaan. Verschaffen we ons op eigen kracht toegang tot die wereld, dan blijkt zij niet langer een paradijs te zijn. De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis verhaalt hoe op de tweede dag van Christiaans avontuur velen die niet uitgenodigd waren voor de bruiloft van bruid en bruidegom, over de muren klimmen om

toch in het kasteel te komen. Zij worden uiteindelijk allemaal veroordeeld. Dit verwijst naar de bekende Bijbeltekst:
'Wie niet door de deur de schaapskooi binnenkomt, maar op een andere plaats inklimt, die is een dief en een rover.' (Johannes 10: 1)

De Wijsheid moet ons helpen om deze deur te vinden. Forceren wij die met onze eigen handen of op basis van onze eigen kennis, dan zullen wij verstrikt raken in onze eigen denkbeelden, theorieën en illusies.

Al onze kennis over dood en leven kan slechts voorlopig van aard zijn. Zij bestaat uit aardse begrippen die hoogstens een zeer povere schaduw zijn van de volheid van de symbolische werkelijkheid van de hemelen. De mysteriën van leven en dood kunnen niet in gewone taal en met behulp van het gewone denkvermogen doorgrond worden. Proberen we dit toch, dan verengen we ze tot gewone theorieën die niet in staat zijn om ons leven richting te geven. In plaats van dat zij ons toegang verschaffen tot de werkelijkheid van de Wijsheid, sluiten ze ons voor haar af, omdat we immers menen de oplossing van het mysterie reeds te hebben gevonden.

De Wijsheid wijst ons naar boven, maar niet in ruimtelijke zin want zij heeft niets met de chronologische tijd en de fysische ruimte te maken, niets met evolutie of met reizen naar verre sterrenstelsels. Zij wijst naar een andere werkelijkheid en een ander niveau van bewustzijn dan die van ons dagelijks leven. Die werkelijkheid kan daarom niet in gewone begrippen en taal worden gevangen, maar openbaart zich aan ons door middel van oersymbolen die we in alle culturen en authentieke spirituele tradities vinden. Elk van die symbolen is een toegang tot de hemelse werkelijkheid, mits we geleerd hebben ze in ons leven toe te laten. Daarvoor hebben we de Wijsheid nodig. Alleen als zij ons bemint

en wij haar beminnen, leren we symbolen te bevatten in plaats van te begrijpen. Ons begripsvermogen 'grijpt' door middel van begrippen een uiterst selectief deel van de werkelijkheid. Ons bevattingsvermogen – dat door de klassieke wijsbegeerte het 'passieve intellect' werd genoemd – ontvangt en omvat daarentegen de symbolische werkelijkheid en weerspiegelt haar naar ons waakbewustzijn. Doch dan moet ons bevattingsvermogen eerst door de Wijsheid wakker gekust worden. Dat vermogen heeft immers met liefde, ontvankelijkheid en het hart te maken. De koortsachtige activiteiten van ons gewone denkvermogen en van onze psyche of persoonlijkheid moeten eerst tot rust zijn gekomen voordat het passieve intellect open gaat om de hemelse, symbolische werkelijkheid te omvatten. Dan zullen de mysteriën zich meer en meer aan ons onthullen – een proces waar nimmer een einde aan komt.

Wij zijn zo vergroeid met onze psyche en ons denkvermogen dat we vergeten zijn dat wij, alleen als zij tot rust zijn gekomen, ontvankelijk genoeg zijn om de Wijsheid te ontvangen. Als we proberen om van binnen stil te worden, merken we al snel hoe gedachten, gevoelens, wilsimpulsen, fantasieën, emoties, enz. komen en gaan, of we dit nu willen of niet. Ja, voor een enkel moment slagen we er soms in om een schijnbare rust te creëren, waarna alles weer in volle hevigheid door ons heen golft. Nu blijkt dat we niet zomaar bij machte zijn om deze stroom te stoppen, moeten we wel constateren dat we gewoonlijk niet zelf de bron zijn van al die gedachten, gevoelens, enzovoort. Dat is een uiterst belangrijke constatering, omdat daardoor ogenblikkelijk de vraag opkomt wie we dan wel zijn, als wij niet degene zijn die gewoonlijk al deze gedachten, fantasieën, wilsimpulsen en dergelijke produceren.
Op velerlei wijzen vertellen de meeste spirituele tradities ons dat we een onderscheid moeten maken tussen de 'uiterlijke mens' en de 'innerlijke mens'. In vrijwel alle middeleeuwse teksten wordt de uiterlijke mens 'lichaam' genoemd, met als gevolg dat wij te-

genwoordig menen dat zij daarmee uitsluitend ons biologisch lichaam bedoelen. Op een enkele uitzondering na is dit echter niet het geval; zij bedoelen daarmee dat wat wij tegenwoordig de ‘persoonlijkheid’ noemen, dus de ondeelbare eenheid van psychische, mentale en biologische processen. De ‘innerlijke mens’ noemden zij vaak ‘ziel’ of ‘psyche’, maar onder invloed van de psychologie van Freud en Jung bedoelen we met deze woorden nu meestal de uiterlijke mens. Zo moeilijk is het om oude teksten goed te begrijpen!

De uiterlijke mens is onafscheidelijk verbonden met de aardse wereld, die niet alleen biologische en fysische, maar ook psychische en mentale processen omvat. Deze uiterlijke mens wordt beheerst door de ‘prins van de wereld’ en vrijwel al onze gedachten, gevoelens, verlangens, enzovoort, vinden hun oorsprong in diens wereld. Omdat wij ons voortdurend vereenzelvigen met al deze processen, menen wij dat wij onze gedachten, gevoelens en verlangens zijn. Dus als we stil zouden worden, als we zouden ophouden ons met ons gewone denken en onze gewone fantasieën te identificeren, zouden we het gevoel hebben dat we sterven.

De innerlijke mens behoort bij de hemel en leeft daarom voortdurend in een symbolische werkelijkheid, die soms, heel soms, tot ons bewustzijn doordringt, bijvoorbeeld via symbolische dromen of in bepaalde vormen van contemplatie. In beide gevallen is de uiterlijke mens min of meer tot rust gekomen: of hij slaapt, of hij heeft geleerd om zich niet langer met alle zintuiglijke, psychische en mentale processen te vereenzelvigen. Dan is het passieve intellect in staat om de symbolische werkelijkheid die hij omvat aan de uiterlijke mens door te geven. We kunnen dit ook anders formuleren: dan zijn we door de poort van de slaap of door de poort van de contemplatie heen gegaan en mochten we even in het paradijs zijn. Deze hemelse werkelijkheid kan echter alleen tot het be-

wustzijn van de uiterlijke mens doordringen als hij geleerd heeft om met symbolen te leven, om met mysteriën te leven en hij dus niet langer probeert ze te begrijpen met zijn gewone denkvermogen. Want de begrippen die we ontwikkeld hebben, zijn niet in staat om uitdrukking te geven aan de mysteriën die door deze symbolen tegenwoordig worden gesteld.

Tussen de innerlijke en de uiterlijke mens bestaat er een 'afgrond' – tenminste, vanuit de uiterlijke mens gezien. De innerlijke mens omvat de uiterlijke mens, maar het omgekeerde is niet het geval. Als onze uiterlijke mens sterft, gaan we daarom nergens naar toe, want de innerlijke mens bevindt zich reeds in de hemelen; het is voor hem echter onmogelijk geworden om zich nog via de uiterlijke mens op aarde uit te drukken. Hieruit volgt dat we bij iedere overgang van de uiterlijke naar de innerlijke mens (en van deze wereld naar het paradijs) een deur door moeten. Voor de uiterlijke mens is dat een vorm van sterven, iedere keer opnieuw. Vandaar dat Angelus Silesius ons oproept om 'iedere stonde' te sterven om steeds opnieuw het hemels leven te ontvangen.

Niets is moeilijker dan deze kunst van het dagelijks sterven. Net als alle andere kunsten vraagt dit een voortdurende oefening onder de begeleiding van iemand die al enige stappen in deze richting heeft gezet. Alle authentieke religieuze tradities benadrukken dat het er niet om gaat om uit de wereld weg te vluchten en zo snel mogelijk de hemel te bestormen want dan zijn we als de dieven en rovers van het Johannes Evangelie. Het gaat erom deurwachter te worden, middelaar te zijn tussen hemel en aarde en dus ook tussen de innerlijke en de uiterlijke mens. Alleen zo kunnen we iedere stonde sterven en opnieuw geboren worden. Alleen dan zijn we in staat de mysteriën te omvatten en tegenwoordig te stellen in deze wereld, en anderen te helpen om de juiste poort te vinden. Dan moeten we echter wel filosofen

worden en ons door de Wijsheid laten beminnen, en bereid zijn de moeizame en gevaarlijke reis te ondernemen die Christiaan Rozenkruis in ‘zeven dagen’ aflegde.
Dit is niet een reis die als doel heeft bewoner van de hemelen te worden, maar een die ons voorbereidt op de belangrijke taak om deurwachter te zijn.
Van welke deur of poort?
Van de poort der mysteriën.

Daniël van Egmond
Bilthoven, juni 2017

Zoek binding met uw Rozenhart
kom, wek de ziel tot Leven
Volg uwe Roeping, aardse mens,
wees tot uw taak genegen.

Laat aan het graf ontstijgen gaan
de Mens van den Beginne.
Daal zelf daartoe de grafkuil in,
bereid u zo van binnen.

De Stem die u geroepen heeft,
zij doe u daaglijks sterven,
opdat ook gij zult binnengaan
en de Eeuwigheid verwerven.

Op uwe aardse levensgang
volgt 't sterven der naturen:
het niets der levensvuren.

Ga daarom nu de Gaarde in,
de Rozenhof! Ga binnen!
En gij die in de Tempel zijt,
ga 't Eeuwig nu verwinnen.

Deel 1

MYSTERIËN VAN GEBOORTE, LEVEN EN DOOD

De Logos bewijst zich steeds door middel van zijn schepping en schepsel. En wanneer men nu ontdekt op welke wijze hij zich door zijn schepping en schepsel bewijst, dan realiseert men zich tevens het goddelijk reddingsproces, zoals ook dát zich aan ons wil openbaren.

Zulk een openbaren kan nimmer worden vastgelegd in één boek. Daarom blijft de mens die het pad van de mysteriën betreedt altijd leerling; zijn kennis loopt altijd achter bij de openbaring. En wanneer een student zich vastklampt aan kennis en de openheid voor 'open'-baring mist, dan wordt hij gegrepen door de verstening van het intellectualisme. Het naderen van de wijsheid die bij God is, is een eeuwig voortgaan van horizon tot horizon.

Van de grondlegging van de tijden is er een goddelijke hiërarchie die wordt geopenbaard in en door mensen. Deze god-menselijke hiërarchie bestaat uit entiteiten, die, óf in het grijze verleden staande zijn gebleven in de grote verzoeking, welke de val van de mensheid heeft veroorzaakt, óf sedertdien weer opgeklommen zijn tot hun oorspronkelijke bestemming.

J. van Rijckenborgh, Elementaire wijsbegeerte[1], hoofdstuk 2

HOOFDSTUK 1

HET WOORD AANNEMEN

SPIRITUELE TEKST: **Johannes 1:1-34**

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden, en zonder dit Woord is geen ding geworden dat geworden is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet gegrepen.

Er was een mens door God gezonden; zijn naam was Johannes. Hij kwam tot een getuigenis, om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden. Hij was het licht niet, maar was gezonden om van het licht te getuigen.

Dit was het waarachtige licht, dat in de wereld komt en ieder mens verlicht. Hij was in de wereld en de wereld is door hem ontstaan en de wereld heeft hem niet gekend. Hij kwam tot het zijne, maar de zijnen hebben hem niet aangenomen. Maar allen die hem aangenomen hebben, hun heeft hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid. Johannes getuigt van hem en heeft geroepen: Híj was het van wie ik zei: deze die na mij komt, is vóór mij geworden, want hij was er eerder dan ik.

En uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade. Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de

waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen. Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren zoon, die in de schoot van de Vader is, die heeft hem ons verklaard.

En dit is het getuigenis van Johannes, toen de joden priesters en levieten uit Jeruzalem stuurden om hem te vragen: Wie bent u? En hij beleed en ontkende het niet, maar hij beleed: Ik ben de Christus niet.

En zij vroegen hem: Wat dan? Bent u Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Bent u de profeet? En hij antwoordde: Nee.
Zij zeiden dan tegen hem: Wie bent u, opdat wij antwoord kunnen geven aan hen die ons gestuurd hebben; wat zegt u van uzelf?
Hij zei: Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heer recht, zoals Jesaja, de profeet, gesproken heeft.

En zij die gestuurd waren, behoorden tot de farizeeën, en zij vroegen hem: Waarom doopt u dan, als u de Christus niet bent, en Elia niet, en evenmin de profeet? Johannes antwoordde hun: Ik doop met water, maar midden onder u staat hij die u niet kent. Hij is het die na mij komt, die vóór mij geworden is, bij wie ik het niet waard ben de riem van zijn sandalen los te maken. Dit gebeurde in Bethabara, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes doopte.

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt! Híj is het van wie ik gezegd heb: Na mij komt een man die voor mij geworden is, want hij was er eerder dan ik. En ik kende hem niet, maar opdat hij aan Israël geopenbaard zou worden, daarom ben ik gekomen om te dopen met het water.

En Johannes getuigde: Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en hij bleef op hem. En ik kende hem niet, maar hij die mij gezonden heeft om te dopen met water, die had tegen mij gezegd: Op wie u de Geest zult zien neerdalen en op hem blijven, die is het die met de heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd dat híj de zoon van God is.

HOOFDSTUK 1

HET WOORD AANNEMEN

BESCHOUWING

Jij bent een wonder.
Je ademt en je beweegt.
Je neemt waar, je ervaart en je leert.
Je denkt, je voelt, je wilt en je handelt.
Je verlangt, je werkt, je verwerft, je geniet en je ontwikkelt.
Je droomt, je communiceert, je creëert, je oogst, je evalueert en je lacht.
Je slaapt, je ontwaakt, je wordt verontrust, je worstelt, je verliest en je huilt.
Je lijdt, je zoekt, je vindt, je streeft en je volhardt.
Je wordt verwonderd, je bidt, je ontvangt en je dankt.
Je gelooft, je hoopt, en je bemint.
Je sterft en je herleeft.
Jij bent een wonder.

Jouw leven in het hier en nu op moeder aarde is enorm belangrijk. Je leeft hier om voorbereidingen te treffen voor innerlijke doorbraken, zodat het geestelijke licht steeds dieper in je kan doordringen en je doet ervaren dat je een essentieel onderdeel bent van een machtig goddelijk plan dat zich voltrekt van eeuwigheid tot eeuwigheid, dat je diepste wezen deel uitmaakt van een hemelse symfonie, van een kosmische dans en van een stralende vreugde.

Waarom besef je dat nu niet of nauwelijks? Omdat je nog toegesloten bent voor het licht van de geestelijke zon. Daar mag je dankbaar voor zijn, want wanneer het volle licht zich nu in jou zou openbaren, zou dat je huidige leven totaal ontwrichten. Als er

scheurtjes komen in je aurische pantser en er straaltjes van goddelijk licht in je stelsel komen, ervaar je die misschien als onprettig of zelfs pijnlijk. Toch kun je ze zien als een geschenk omdat je jezelf en de wereld daardoor anders gaat zien en er een geheel nieuwe ontwikkeling mogelijk wordt die zich geleidelijk voltrekt: de ontplooiing van het goddelijk potentieel dat nu diep in jou verborgen ligt als een mosterdzaadje, dat mogelijk al is ontkiemd en zal uitgroeien tot een levensboom.

Dit zijn natuurlijk maar woordbeelden die tot zinnen aan elkaar geregen zijn om iets te benoemen van het grote plan dat schuil gaat achter jouw leven en achter alles wat geschapen en nog ongeschapen is. Dat goddelijke plan is een groots mysterie. We kunnen het onmogelijk kennen, maar we kunnen er wel dieper in doordringen zodat we ons leven daarop kunnen afstemmen. Zodra een mens een bepaalde innerlijke rijpheid heeft bereikt, is het meebewegen in de mysteriën van het leven niet alleen mogelijk maar zelfs noodzakelijk, omdat dit in het goddelijke plan besloten ligt.

Goddelijke realiteit

Al meerdere millennia treden er in allerlei culturen mensen op die getuigen van een goddelijke realiteit, en medemensen die daar ontvankelijk voor zijn, aansporen om daarmee contact te maken en daaruit te gaan leven. Die mannen en vrouwen worden aangeduid met benamingen als profeet, apostel, gnosticus en fakkeldrager. De werkelijk geestelijke reuzen onder hen worden wel bodhisatva, avatara of messias genoemd. Daarbij kunnen we natuurlijk denken aan personen als Krishna, Boeddha en Jezus, die we kennen uit oeroude heilige geschriften.

Misschien kijk je heel hoog op naar deze wereldleraren. Dat is niet altijd terecht, omdat de overgeleverde levensbeschrijvingen een grote mythische component hebben. We mogen niet vergeten dat dergelijke verslagen, maar ook alle authentieke heilige geschriften bedoeld zijn om het goddelijke in onszelf steeds

krachtiger werkzaam te laten worden, dat de grote wereldleraren ons oproepen om hen na te volgen en dat de geest die zij droegen ook in ons werkzaam kan worden. Jezus, als drager van zulk een geest, zegt tegen zijn discipelen: '*Wie in mij gelooft, zal de werken die ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze*.'
(Johannes 14:12)

Je kunt op je reis door het leven gaan luisteren naar de fluisteringen van Krishna, van je innerlijke meester. Als je consequent aandacht schenkt aan je boeddha-natuur in het stille midden, zal deze zich steeds krachtiger in je gaan openbaren. Je bent geroepen om te ontwaken, zodat de Christusgeest door jou heen kan stralen. De apostel Paulus spoort mensen die bij de grenzen van hun uiterlijke leven zijn gekomen - aangeduid als Efeziërs, grensbewoners - aan om wakker te worden voor de goddelijke werkelijkheid. Hij schrijft aan de gemeente van Efeze: '*Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten*.'
(Efeziërs 5:14)

Slaap en dood hebben hier geen betrekking op onbewuste lichaamsrust en een gestorven stoffelijk lichaam, maar op een toestand van bewustzijnsvernauwing waarin de mens niets meer van de goddelijke werkelijkheid ervaart. De woorden slaap en dood zijn hier dus symbolisch bedoeld. Zo kunnen we ook zeggen dat we horende doof zijn, omdat we het goddelijke woord en de harmonie der sferen, die dag en nacht klinken, nog niet vernemen, dat we kreupel zijn, omdat we nog niet kunnen meebewegen in het ritme van de goddelijke wereld en dat we ziende blind zijn, omdat we het goddelijke licht, dat onophoudelijk straalt, nog niet kunnen grijpen.

Dit alles klinkt misschien heel dramatisch. En dat is het ook! Als mensheid hebben we van het leven op aarde een wildernis gemaakt, ook al ziet veel er aan de buitenkant misschien keurig uit.

We zijn empathisch, intelligent, van goede wil en beschaafd. Toch verschillen we in menig opzicht niet zoveel van zoogdieren, zoals de joodse profeet Jesaja op meerdere plekken in zijn bijbelboek suggereert.

Het is confronterend om dat vast te stellen, maar wel heel heilzaam want alleen uit het erkennen en doorleven van onze gebrekkigheid kan er een verlangen naar heelwording ontstaan dat een regeneratieve ontwikkeling op basis van goddelijke kracht mogelijk maakt. Jesaja schetst onze benarde situatie heel beeldend, en is er tegelijkertijd van overtuigd dat herstel mogelijk is als de Geest uit de hoogte neerdaalt.

'*Op het land van mijn volk zullen dorens en distels opkomen, ja, op alle vreugdehuizen in de uitgelaten stad. Want het paleis zal verlaten zijn, het stadsrumoer zal ophouden; Ofel en wachttoren zullen tot in eeuwigheid als grotten zijn, een vreugde voor wilde ezels, een weide voor kudden. Totdat over ons uitgegoten wordt de Geest uit de hoogte. Dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden en het vruchtbare veld zal als een woud beschouwd worden. Het recht zal wonen in de woestijn en de gerechtigheid zal verblijven op het vruchtbare veld. De vrucht van de gerechtigheid zal vrede zijn, en de uitwerking van de gerechtigheid: rust en veiligheid tot in eeuwigheid.*' (Jesaja 32 : 13-17)

Grote ingewijden

Jesaja leefde omstreeks de zesde eeuw voor Christus. Dat was een donkere periode en juist daarom stonden velen in meerdere landen open voor geestelijke inspiratie. We zien dan ook dat er in die tijd grote ingewijden optreden die volgelingen om zich heen verzamelen om met hen een spirituele weg te gaan. Boeddha werkte in India en de Griek Pythagoras, die vooral bekend is om zijn stelling over rechthoekige driehoeken, leidde een mysterieschool in Zuid-Italië. Meerdere onderzoekers zijn van mening dat ongeveer tegelijkertijd de grote profeet Zarathoestra in Perzië en de wijze

Lao Zi in China de grondslagen legden voor machtige geestelijke impulsen die tot op de dag van vandaag diep doorwerken en waar we nog steeds dankbaar gebruik van kunnen maken.

Jesaja roept lezers van zijn geschrift in hoofdstuk 40 op om voorbereidingen te treffen zodat er zich een machtige geestelijke ontwikkeling in hen kan gaan voltrekken. Zo'n zevenhonderd jaar later inspireren die woorden de schrijvers van bijbelse evangeliën, en zij leggen de woorden van Jesaja in de mond van de profeet Johannes de Doper, die de komst van Jezus aankondigde en voorbereidde. Jesaja schrijft:

'Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de Heer, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God. Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakte worden.
De heerlijkheid van de Heer zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de Heer heeft gesproken. Een stem zegt: Roep! En hij zegt: Wat moet ik roepen? Alle vlees is gras en al zijn goedertierenheid als een bloem op het veld. Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest van de Heer erover blaast. Voorwaar, het volk is gras. Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord van onze God bestaat voor eeuwig.' (Jesaja 40:3-8)

Deze tekst is niet zomaar een mededeling, maar een invocatie, een oproep. Het gaat hier, evenals bij de meeste gedeelten uit de Bijbel en andere heilige geschriften, om een krachtformule die iets in de mens wakker kan roepen, waardoor de Geest uit de hoogte in de mens kan neerdalen. God kan in ons werkzaam worden. Dat kunnen we nog herkennen in de inscriptie op de zijkant van Nederlandse 2-euro munten: God zij met ons. Het is een gebrekkige vertaling van de naam Immanuël, waarover Jesaja schrijft '*Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een zoon baren en*

hem de naam Immanuël geven.' (Jesaja 7:14). Een betere vertaling van Immanuël luidt: God is in ons. God is hoog boven ons verheven en stijgt ver uit boven onszelf en de wereld van ruimte en tijd, hij is transcendent. Maar tegelijkertijd is hij ook in ons – immanent – als een latente goddelijke vonk die kan opvlammen.

Voor talrijke theologen die zich hebben laten verblinden door de cultureel-filosofische en intellectuele stroming uit de achttiende eeuw die bekend staat als de verlichting, was dat zo ongeveer de grootste ketterij. Zij namen de bijbelteksten vooral letterlijk en bouwden op basis van rationele redeneringen – symbolisch op zand – huizen van dogmatiek. Onmondige toehoorders volgden slaafs de instructies van hun preekheren en hebben mede daardoor gedurende vele generaties heel wat leed teweeg gebracht.

Er werd onderwezen dat wij in zonden ontvangen en geboren zijn, dat we tot niets goeds in staat zijn en dat alleen de genade van Jezus Christus ons kan redden. In zekere zin had men gelijk, maar innerlijk begrip ontbrak en waarheid werd boven goedheid gesteld. Doordat de aanduiding 'zonde' geheel ten onrechte uitsluitend werd opgevat als slechtheid in morele zin en het ene nodige beperkt aanwezig was – de liefde die boven alles is - zijn er heel wat mensen opgezadeld met belemmerende conditioneringen en helaas ook met religieuze trauma's.

Het doel missen

Het Griekse woord voor zonde (hamartia) is ontleend aan boogschieten en betekent zoiets als het missen van het doel en niet goed gericht zijn. Zonde is dus meestal geen slechtheid in morele zin, maar onwetendheid en ongeoefendheid. De profeet Hosea schrijft daarom: '*Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is.*' (Hosea 4:6) Profeten zoals Elia, Hosea, Jesaja en Johannes de Doper maken mensen bewust van hun zondige staat-van-zijn zodat zij ernaar gaan verlangen om daar iets aan te doen, om hun paden recht te maken en de juiste gerichtheid te verwerven en te behouden.

Tallozen verlangen naar wereldvrede en strijden om die te bereiken. Die inzet zal niet vruchtbaar zijn zolang de werkzaamheid niet voortvloeit uit de Geest. Van Jezus verwachtte men dat hij alle problemen op aarde zou oplossen. Dat is echter niet zijn opdracht. Hij is niet gericht op het bewerkstelligen van uiterlijke veranderingen in de wereld, maar op het bevorderen van innerlijke transformaties in de mensen als gevolg van het ontwaken van de slapende goddelijke vonk in hen. Daarom zegt hij nadrukkelijk: *'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld'* (Johannes 18:36)

In Nederland en andere West-Europese landen beginnen vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw de kerken hun greep op de gelovigen te verliezen. De waterstromen van Aquarius en de adem van de Geest spoelen de op zand gebouwde huizen van verouderde dogmatiek weg, de heuvels in de woestijn worden geslecht tot een vlakte en op het vruchtbare veld ontspruit jong groen dat zal uitgroeien tot een weldadige boomgaard.

Uit diverse onderzoeken blijkt steeds weer dat de kerken in het westen weliswaar leeg lopen, maar dat een groot percentage van de bevolking zeker niet atheïstisch is en zelfs behoefte heeft aan zingeving, spiritualiteit en inspiratie op basis van heilige geschriften.[2] De zoekende mens van de 21ste eeuw staat open voor ontmoetingen waarin het geloof centraal staat, maar heeft over het algemeen weinig behoefte om dat te doen binnen bestaande instituties.[3] Instituties kunnen heel waardevol zijn, maar hebben van nature de neiging om veel vast te leggen en de aandacht primair te richten op de instandhouding van systemen die in het verleden goed functioneerden. Alles verandert echter voortdurend, alles stroomt, panta rhei. Zodra de leden van een sprankelende spirituele of religieuze gemeenschap niet meer leven en werken in het levende heden, gaat er geen bevrijdende werkzaamheid meer uit van die groep. Dan treedt er stagnatie op, verstening, waardoor de Geest zich terugtrekt.

Jezus heeft geen instituut opgericht. Hij verzamelde mensen om zich heen om op kleine schaal gezamenlijk een spirituele weg te gaan, los van de gekristalliseerde orthodoxie van de farizeeën en schriftgeleerden in zijn tijd, maar wel op basis van aspiratie die gevoed wordt door heilige geschriften die tot stand kwamen binnen authentieke spirituele tradities. Degenen die geen aandacht meer besteden aan de traditie, kunnen gemakkelijk verdwalen, omdat ze de landkaarten niet kennen, richtingaanwijzers niet opmerken of negeren, en niet geleerd hebben te werken met hun innerlijke kompas.

De eerste christenen werden aangeduid als 'aanhangers van de weg'. In het bijbelboek Handelingen van de apostelen komt deze aanduiding meerdere malen voor. Het jonge christendom wordt dus in verband gebracht met het gaan van een spirituele weg, een manier van leven met een dynamisch element: bewegen, een richting volgen, vernieuwen. Jezus beschouwt zichzelf als de weg naar de Vader want hij zegt: '*Ik ben de weg, de waarheid en het leven.*' (Johannes 14:6). En ook: '*Ik en de Vader zijn één.*' (Johannes 10:32)

Richting geven aan je leven

Dit boek is bedoeld om je in staat te stellen richting te geven aan je leven op basis van een innerlijk verlangen naar vervulling. We verzoeken je dringend om niet zomaar alles voor waar aan te nemen wat we overdragen, maar om de overwegingen te volgen en na te gaan in hoeverre ze weerklank bij je vinden. Lezen of luisteren zonder doorvoelen en doordenken is als eten zonder verteren. En om nog maar even bij deze vergelijking te blijven: tijd en rust nemen om symbolisch steeds opnieuw te eten is noodzakelijk om te komen tot geestelijke bewustwording en vernieuwing.

Centraal in dit boek staat het onvergankelijke Leven, waarmee je contact kunt maken en op basis waarvan je de dood kunt overwinnen. Niet de dood van je fysieke lichaam, want die is onvermijdelijk, maar je momentele onvermogen om te leven vanuit de godde-

lijke wereld, het domein waarover Jezus zegt: '*Het koninkrijk van God is binnen in u.*' (Lucas 17:20) en dat Jesaja uitdrukt in de naam Immanuël, God in u.

In '*Mysteriën van geboorte, leven en dood*' gebruiken we bepaalde gedeelten uit de Bijbel als een kader om het een en ander te zeggen over de spirituele weg die je kunt gaan. We hadden ook gedeelten kunnen kiezen uit andere heilige geschriften van de mensheid, zoals de Upanishads, de Bhagavad gita, de Daodejing, de Dhammapada, de Gâthâ's van Zarathoestra of de gnostieke christelijke en hermetische geschriften die in 1945 zijn gevonden in Nag Hammadi in Egypte.[4,5,6,7,8,9]

Toch hebben we voor dit boek heel bewust gekozen voor de Bijbel, want deze is sterk verankerd in onze cultuur en geen enkel ander heilig boek maakt de spirituele weg zo duidelijk. Een aanzienlijk deel van de huidige mensen op aarde heeft in vorige incarnaties geleefd binnen joods-christelijke tradities. Hun ervaringen daarmee zijn opgetekend in de microkosmos die ze nu bewonen, zodat ze nu bewust of onbewust affiniteit hebben met het jodendom en/of christendom. Van de Bijbel gaat een machtige werkzaamheid uit die intens kan worden ervaren.

Jan van Rijckenborgh, één van de oprichters van de School van het rozenkruis, schrijft daarover in zijn boek '*De belijdenis der rozenkruisers broederschap*' het volgende.[10]

'Of u de Bijbel exoterisch of esoterisch leest, u komt onder de diepe bekoring van deze geweldige magie. Gewaad en wezen zijn tot een volschone eenheid gegroeid en u moet deze dingen kennen, deze dingen weten, om tot de christelijke mysteriën te kunnen toetreden. Zelfs de Bijbel als boek, als verschijning, is van zeer uitzonderlijke kracht. Wat is nu een boek, een dicht boek in uw boekenkast? Een dode massa. Niet echter uw Bijbel!
Patiënten, die geplaagd worden door astrale krachten, weten met ons hoe het open boek een beschermende magische cirkel trekt. Daarom is de bijbelse terminologie mede voorwaarde voor onze verkondiging,

en er is geen ander heilig boek ter wereld, dat een dergelijke invloed manifesteert.
Een eenvoudige ziel, die hongert naar wijsheid, naar verlossing uit bange stonde, komt reeds door het lezen van de Bijbel, al is hij nagenoeg zonder begrip, onder de bekoring, onder de invloed van zijn magische krachten. En zij verwerkelijken aldus een aanzicht van wat wij noemen het geloof. 'Al was uw geloof zo klein als een mosterdzaadje, u zou bergen kunnen verzetten.'
Van welk geloof is hier sprake? Geloof in een of andere terminologie? Natuurlijk niet. Hier is sprake van het geloof in Christus, die niet maar een idee is, maar een kracht, die het gehele wezen van ons bestaan beheerst, overheerst. Deze kracht nu heeft zich aan ons geopenbaard in een bepaald gewaad. Een gewaad dat niet door ons is gemaakt, maar door de heren van het lot, die aan een ieder datgene geven, wat voor de geestelijke ontwikkeling nodig is.'

De meerderheid van geciteerde teksten in dit boek komen, zoals eerder aangegeven, uit de '*Herziene Statenvertaling*' uit 2016.[12]
We gaan daarbij uit van de volgende negen standpunten over de Bijbel.

1. De bijbelboeken zijn, evenals andere heilige geschriften, geschreven door mensen die door de Geest bezield waren om spirituele bewustwording en vernieuwing te bevorderen.
2. Niet alle bijbelgedeelten zijn voor de huidige mens even belangrijk en waardevol.
3. In de Bijbel is slechts een fractie van de mysteriën van het leven geopenbaard. Sindsdien zijn er veel meer openbaringen geweest en er zullen nog vele volgen, omdat de mens zich ontwikkelt. Jezus zegt daarom: '*Nog veel heb ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen. Maar wanneer die komt, de Geest van de waarheid, zal hij u de weg wijzen in heel de waarheid.*' (Johannes 16:12-13)
4. Het goddelijke manifesteert zich niet alleen in heilige geschrif-

ten van de mensheid, maar vooral ook in de natuur en in de mens. Religie kan daarom niet los worden gezien van wetenschap en kunst.

5. Nogal wat bijbelteksten zijn in het verleden door kopiisten en vertalers bewust of onbewust aangepast of verminkt om bepaalde doelen te bereiken.[13]
6. De waarheid kan nooit volledig in vormen worden uitgedrukt. Daarom wordt er in veel bijbelteksten gebruik gemaakt van symboliek, die op meerdere manieren juist kan worden begrepen. Symbolen maken het mogelijk om iets te kunnen zeggen over de goddelijke realiteit waar de zintuigen en het verstandelijke denken geen toegang toe hebben.[14]
7. Veel bijbelteksten zijn niet bedoeld als informatie, maar als invocatie of oproep. Door ze vanuit de juiste gerichtheid uit te spreken of te beluisteren worden goddelijke krachten opgeroepen die in de mens werkzaam kunnen worden. De apostel Paulus schrijft in dit verband: '*De letter doodt, maar de Geest maakt levend*.' (2 Korinthe 3:6)
8. Bijbelteksten kunnen bijdragen aan groei van het innerlijke begrip op basis waarvan leiding kan worden gegeven aan het eigen leven en eventueel ook aan dat van anderen. De psalmdichter formuleert dit als: '*Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.*' (Psalm 119:105)
9. Wie zich afstemt op een bepaald bijbelgedeelte, ervaart mogelijk iets van het hoge bewustzijnsniveau van waaruit het is ontstaan.

Een gedeelte uit de Bijbel waarvan een enorme kracht uitgaat, is onmiskenbaar de proloog van het '*Evangelie van Johannes*': de eerste achttien verzen. Het is een compendium: het hele spirituele pad ligt erin besloten. Lees of beluister deze samenvatting van het heelal eens een week of langer iedere dag en ervaar wat dat met je doet. Als je dat wat veel vindt, kun je je beperken tot de eerste vijf

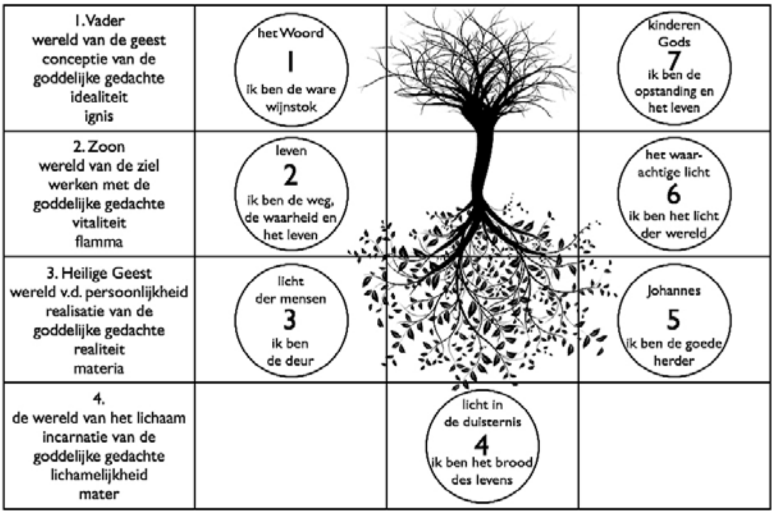
verzen want alleen die al zijn van een uitzonderlijke diepgang. Leer ze uit je hoofd, zodat je ze altijd bij je hebt. Dan sluit je ze in je hart en gaat er een transformerende werking van uit. Dan begrijp je ook waarom 'uit het hoofd leren' in de Engelse taal 'learning by heart' wordt genoemd.

Het goddelijke scheppingsplan

In de proloog van het '*Evangelie van Johannes*', het meest gnostieke evangelie in de Bijbel, wordt meerdere malen gesproken over het Woord of de Logos. Daaronder zouden we het goddelijke scheppingsplan kunnen verstaan. Als je het Woord aanneemt, wil dat zeggen dat je je inspant om het menselijke stelsel dat je bewoont, geschikt te maken om mee te werken aan de uitvoering van het goddelijke plan en zo deelgenoot te worden van de God-menselijke hiërarchie of universele Broederschap. Die bestaat uit de engelenscharen en de menselijke entiteiten die ofwel nooit gevallen zijn ofwel de bevrijdende weg naar het verloren vaderhuis met succes zijn gegaan.

In de eerste dertien verzen van de proloog van het '*Evangelie van Johannes*' kunnen we dezelfde zevenvoudige structuur herkennen als in de scheppingsmythe in Genesis 1, en die is toegelicht in hoofdstuk 6 van het boek '*Mysteriën en symbolen van de ziel*.' [14] Beide bijbelgedeelten gaan over schepping en herschepping van jouw diepste wezen, van de microkosmos die jij nu bewoont. Iets daarvan is schematisch weergegeven in *afbeelding 1*. Daarin staan ook de zeven ik ben-uitspraken van Jezus uit het Johannes-evangelie vermeld. [15] Het zou te ver voeren om dit hier nader toe te lichten.

We besluiten deze eerste beschouwing van het boek '*Mysteriën en uitdagingen van geboorte, leven en dood*' met de magistrale eerste vijf verzen van de proloog van het Evangelie van Johannes. Ze gaan onder andere over de ontwikkeling van het volledige menselijke stelsel dat jij momenteel bewoont en dat nu gereed is om te worden herschapen.

afbeelding 1: schepping en herschepping in het Johannes evangelie

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden, en zonder dit Woord is geen ding geworden dat geworden is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet gegrepen.' (Johannes 1:1-5)

Door een aards geboorteproces wordt een persoonlijkheid geboren en verbonden met een ziel. Die persoonlijkheid is, op zichzelf beschouwd, een wonder van de liefde van God. Want zij moet gezien worden in samenhang met een noodordeplan, om de gevallen oorspronkelijke mens weer tot leven te voeren.

Immers, de aardse persoonlijkheid heeft de roeping, als tijdelijke verschijning, haar microkosmos te redden uit haar gevangenschap, door zelfovergave, door een endurerend streven óp te gaan in die andere, die weer tot leven moet worden gevoerd.

De microkosmos is nú gebonden aan zijn stelsel van het tijdruimtelijke. Wanneer echter geest, ziel en de getransfigureerde persoonlijkheid weer verenigd zijn, is de microkosmos weer geschikt de goddelijke staat van de alomtegenwoordigheid binnen te gaan. Zolang dat niet het geval is, blijft de microkosmos gebroken en geschonden. Daarom klinkt bij voortduring tot allen de roep, dát grote heilswerk te volbrengen, in en door de kracht van de oorspronkelijke natuur.

Catharose de Petri, Het levende woord [16], hoofdstuk 2

HOOFDSTUK 2

INCARNEREN OP AARDE

SPIRITUELE TEKST: **Exodus 1 en 2:1-10**

Dit nu zijn de namen van de zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte waren gekomen. Ieder kwam er met zijn gezin: Ruben, Simeon, Levi en Juda; Issaschar, Zebulon en Benjamin; Dan, Naftali, Gad en Aser. Alle zielen die van Jakob afstamden, waren zeventig zielen; Jozef was echter al in Egypte. Toen Jozef gestorven was, en ook al zijn broers, en heel die generatie, werden de Israëlieten vruchtbaar en breidden zij zich overvloedig uit. Ze werden talrijk en uitermate machtig, zodat het land vol van hen werd.

Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had. Hij zei tegen zijn volk: Zie, het volk van de Israëlieten is talrijker en machtiger dan wij. Kom, laten wij er verstandig tegen optreden, anders zal het talrijk worden en, mocht het zijn dat er een oorlog uitbreekt, dan zal het zich ook bij onze vijanden aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken. En zij stelden daarom opzichters van herendiensten over het volk aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de farao voorraadsteden: Pitom en Raämses.

Hoe meer zij het echter onderdrukten, hoe talrijker het werd en hoe meer het zich uitbreidde, zodat zij in angst verkeerden vanwege de Israëlieten. De Egyptenaren lieten de Israëlieten met harde hand voor zich werken. Zij maakten het leven bitter voor hen door hen zwaar werk te laten verrichten met leem en bakste-

nen, en door allerlei werk op het veld: al hun werk, waarmee zij hen moesten dienen, met harde hand.

Bovendien zei de koning van Egypte tegen de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, van wie de naam van de een Sifra was en de naam van de ander Pua, hij zei: Als u de Hebreeuwse vrouwen bij het bevallen helpt en u let op de stenen baarstoel, dan moet u, als het een zoon is, hem doden, maar als het een dochter is, mag zij blijven leven. De vroedvrouwen vreesden echter God en deden niet wat de koning van Egypte tot hen gesproken had, maar lieten de jongetjes in leven.

Toen riep de koning van Egypte de vroedvrouwen bij zich en zei tegen hen: Waarom hebt u dit gedaan, dat u de jongetjes in leven laat? De vroedvrouwen zeiden tegen de farao: Omdat de Hebreeuwse vrouwen niet zijn zoals de Egyptische vrouwen, want zij zijn sterk. Zij hebben al gebaard, voordat er een vroedvrouw bij hen is aangekomen. Daarom deed God aan de vroedvrouwen goed, en het volk werd talrijk en zeer machtig. En het gebeurde, omdat de vroedvrouwen God vreesden, dat hij aan hen nakomelingen schonk.

Toen gebood de farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

Een man uit het geslacht van Levi ging en nam een dochter van Levi tot vrouw. De vrouw werd zwanger en baarde een zoon. Toen zij hem zag, dat hij mooi was, verborg zij hem drie maanden. Maar toen zij hem niet langer kon verbergen, nam zij voor hem een mandje van biezen en bestreek het met asfalt en pek. Zij legde het kind daarin en zette het tussen het riet aan de oever van de Nijl.

En zijn zuster ging op een afstand staan om te weten te komen wat er met hem gedaan zou worden. Toen daalde de dochter van de farao af om zich te wassen in de Nijl. Terwijl haar dienaressen langs de kant van de Nijl liepen, zag zij het mandje midden in het riet. Zij stuurde haar slavin om het te halen. Toen zij het opendeed, zag zij hem, het kind. En zie, het jongetje huilde. Zij kreeg medelijden met hem en zei: Dit is een van de Hebreeuwse kinderen.

Toen zei zijn zuster tegen de dochter van de farao: Zal ik voor u een voedster uit de Hebreeuwse vrouwen gaan roepen, die dat kindje voor u de borst kan geven? De dochter van de farao zei tegen haar: Ga maar. Toen ging het meisje de moeder van het kind roepen. En de dochter van de farao zei tegen haar: Neem dit kind mee en geef het voor mij de borst. Ikzelf zal u uw loon geven.
De vrouw nam het jongetje mee en gaf het de borst. En toen het jongetje groot geworden was, bracht zij hem bij de dochter van de farao, en hij werd haar tot zoon. Zij gaf hem de naam Mozes. Want, zei ze, ik heb hem uit het water getrokken.

HOOFDSTUK 2

INCARNEREN OP AARDE

BESCHOUWING

Het machtige, goddelijke scheppingsplan wordt in grote vrijheid, creativiteit en vreugde uitgevoerd door intelligente en ontwikkelde wezens die concrete manifestaties zijn van God: allerlei soorten engelen en menselijke entiteiten die behoren tot de goddelijke hiërarchie, de universele Broederschap. Wij kunnen hen niet waarnemen met onze zintuigen omdat zij niet beschikken over een stoffelijk lichaam maar over een veel ijlere en onsterfelijke voertuiglijkheid. Van al hun werken kunnen we hooguit een minuscuul deel zintuiglijk ervaren.

In het begin was het Woord, dat is het scheppingsplan dat voortkomt uit God en er één mee is: het Woord was bij God en het Woord was God. Zonder dat plan zou er niets bestaan: zonder dit is geen ding geworden dat geworden is. Doordat de deelhebbers aan de goddelijke hiërarchie werken aan de uitvoering van het godsplan, doordat ze dus het scheppende Woord spreken, raken zij bezield door de Geest, de heilige adem: in het Woord was leven. Dankzij die bezieling kunnen menselijke entiteiten een weg gaan van eeuwige wording, waarin zij zich steeds grootser, krachtiger en stralender ontwikkelen: het leven was het licht van de mensen.

Nu doet er zich een groot probleem voor: de mens heeft zich afgescheiden uit de lichtwereld, doordat hij zich ging identificeren met zijn persoonlijkheid. Door deze zondeval, die in de vorm van een mythe beschreven is in Genesis 3, werd hij verbroken van de Geest en verloor zo zijn ontvankelijkheid voor het goddelijke licht. Die toestand van afgescheidenheid wordt geformuleerd als:

‘*Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.*’

Toch is het mogelijk dat we weer deel gaan uitmaken van de god-menselijke hiërarchie en de volle beschikking krijgen over verloren gegane vermogens. Hoe? Door ons open te stellen voor het waarachtige licht dat ieder mens verlicht. Dan ontvangen we de macht om kinderen van God te worden. Zo komen we bij de taak van iedere authentieke religie: mensen mogelijkheden bieden om zich opnieuw te verbinden met de goddelijke oorsprong waaruit ze zijn voortgekomen.

Gelukkig incarneren er van tijd tot tijd grote zielen op aarde met de opdracht om namens de universele Broederschap te getuigen van het licht. Zij maken mensen die daarvoor rijp zijn en hongeren en dorsten naar het verloren paradijs, bewust van hun gevallen staat van zijn, en voorzien hen van leringen, werkwijzen en krachten waardoor zij in de meest uitgebreide zin van het woord kunnen worden geheeld.

Het levende water

Johannes de Doper was zo’n afgezant, evenals bijvoorbeeld Mozes, Jezus en Elia. Hij was verbonden met de goddelijke oorsprong, stond in het levende water van de godsrivier die ontspringt uit de Oerbron, gesymboliseerd door de Jordaan, en doopte daarin zijn volgelingen, die besloten hadden om leerling van de ziel te worden. De waterdoop is een ritueel waarin onder andere tot uiting komt dat er in het menselijke stelsel van de leerling van de ziel zuiveringen en reinigingen dienen plaats te vinden als voorbereiding op het ontvangen van de heilige Geest, de vuurdoop.

In de eerste twee hoofdstukken van het Evangelie van Lucas kunnen we lezen dat de geboorte van Johannes en van Jezus allesbehalve gewoon was. Daarbij is het van belang te beseffen dat verhalen in heilige geschriften over de geboorte van grote profeten of wereldleraren geen reportages zijn van hun feitelijke

geboorte, maar vertellingen die tot uitdrukking brengen hoe vanaf het begin al duidelijk was dat het kind zou uitgroeien tot een invloedrijke persoon die een grote spirituele opdracht zou gaan vervullen. Ook zijn veel van zulke geboorteverhalen symbool voor de innerlijke geboorte die in onszelf kan plaatsvinden, en die uitgebreid besproken is in het boek Spirituele Kerst. [17]

Over de Chinese wijze Lao Zi staat geschreven dat hij geboren werd uit de linkeroksel van zijn moeder. Bij zijn geboorte had hij volgens dat verhaal al grijs haar en liep hij meteen weg. De geboorte van Siddharta Gautama Boeddha was volgens oude geschriften ook een indrukwekkende gebeurtenis: alle werelden werden overvloeid van licht, blinden werden ziende, doven hoorden, lammen wandelden en gevangenen werden van hun ketenen bevrijd. [18]

Jezus werd volgens de evangelist Lukas onder gezang van engelenkoren geboren in Palestina in een periode van bezetting door de Romeinen. Mozes kwam waarschijnlijk omstreeks het jaar 1300 voor Christus ter wereld in een toestand van slavernij in Egypte. Zijn leven werd, evenals dat van Jezus, bedreigd door een kindermoord in opdracht van de koning. Daarom legde zijn moeder haar kwetsbare baby te vondeling in een biezen mandje bij de oever van de Nijl, waar de badende dochter van de farao hem vond en hem vervolgens adopteerde. Zij regelde de opvoeding en opleiding van Mozes aan het hof in Egypte.

Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen

Maria, Jozef en het kindje Jezus vluchtten naar Egypte om aan het geweld van koning Herodes te ontkomen. Later onderwijst Jezus zijn discipelen hoe zij kunnen terugkeren naar het verloren vaderhuis. Mozes leidde het volk IsraëI door de Rode Zee en de woestijn tot de grens van Kanaän, het beloofde land. Mede daarom laat de joodse profeet Hosea God zeggen: *'Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.'* (Hosea 11:1)

Heilige geschriften kunnen op meerdere manieren juist worden begrepen. De meest voor de hand liggende interpretatie is de letterlijke en vaak dus historische. Velen hebben daar echter geen belangstelling voor omdat het gaat om gebeurtenissen uit lang vervlogen tijden die niet van belang zijn voor het leven hier en nu. Het is overigens zeer de vraag of het inderdaad gaat om historische verslagen, omdat de meeste schrijvers van bijbelboeken niet uit waren op geschiedschrijving maar op het overdragen van inspirerende ideeën.

Mensen van nu kunnen worden geraakt door bijbelverhalen van toen, als ze zichzelf daarin herkennen. De vraag of de verhalen historisch zijn of niet is dan niet relevant, omdat de teksten herkenning, hoop, moed en inspiratie schenken. De hervormer, filosoof, theoloog en pedagoog Jan Amos Comenius (1592 - 1670) schrijft in dit verband in zijn boek 'Unum necessarium': [19]

'Iedere keer als een christen de heilige schrift leest, is het van het grootste belang er aandacht aan te schenken dat hij hetgeen hij erin vindt, niet beschouwt als iets dat buiten hem staat en hem niet aangaat, maar als iets dat zijn persoon betreft, die hij als in een spiegel ziet. Steeds moet hij zich in de plaats denken van degene over wie gesproken wordt, of deze nu vroom of goddeloos is. Steeds behoort hij alles wat hij hoort zeggen of ziet doen, op zichzelf toe te passen.'

De symbolische tocht door de woestijn is voor velen zeer herkenbaar: ze hebben hun oude leven waarin ze gevangen zaten, Egypte, verlaten om op weg te gaan naar het beloofde land. Voor hen heeft het aardse leven zijn glans verloren. Zij voelen zich eenzaam en verlaten, en lijden innerlijk en soms ook uiterlijk ontberingen. Die woestijnfase kan lang duren - symbolisch en misschien zelfs ook wel letterlijk 40 jaar - maar deze gaat voorbij als de pelgrim volhoudt.

Zeven zondige volkeren moeten worden uitgeroeid in een in-

nerlijke strijd voordat het land van melk en honing kan worden bewoond (Deuteronomium 7).

Ook Jezus verwijst naar het noodzakelijke innerlijke conflict en de daaruit voortvloeiende worsteling, als hij zegt: *'Denk niet dat ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard'* (Mattheüs 10:34).

Voor een dieper begrip van bijbelverhalen kan het zinvol zijn om de betekenis van de gebruikte namen te kennen. Mozes betekent 'uit het water getrokken' en kan er op wijzen dat hij is voortgekomen uit de godsrivier van levend water, gesymboliseerd door de Nijl, die vruchtbaarheid schenkt aan Egypte. De Griek Plutarchus gaf de Egyptische naam van Egypte weer als Khēmeía, dat 'zwarte aarde' betekent. Dit kan duiden op een materialistische visie, waarin de zintuiglijk waarneembare werkelijkheid wordt beschouwd als de enige realiteit, zoals dat wordt verwoord in een vers in de proloog van Johannes: 'Het licht schijnt in de duisternis (Egypte), maar de duisternis heeft het niet gegrepen.'

Israël is de naam die aartsvader Jakob kreeg, nadat hij had geworsteld met een engel van God, en betekent 'strijder met God' of 'held van God'. Het volk Israël kunnen we echter veel breder zien dan alleen het joodse volk, het nageslacht van de twaalf zonen van Jakob, die de twaalf stammen van Israël vormden. Ieder mens die de innerlijke strijd voert om zich aan de duistere wereld te ontworstelen, behoort - ongeacht de religie, de levensovertuiging of de nationaliteit - tot Israël, het uitverkoren volk. Jakob wordt sterker door de innerlijke strijd die hij voert. Innerlijke kracht is belangrijker dan uiterlijke kracht. Daarom schrijft de spreukendichter: '*Wie zijn geest beheerst, is sterker dan wie een stad inneemt*.' (Spreuken 16:32)

De universele wijsheidsleer kan soms ook in bijbelteksten worden herkend door er getalswaarden van letters en woorden bij te

betrekken. De 22 letters van het Hebreeuwse alfabet hebben allemaal een karakteristieke getalswaarde. [20] Zo kan aan ieder woord een woordwaarde worden toegekend die bestaat uit de som van de getalswaarden van de letters in dat woord. De Hebreeuwse naam voor Egypte is ‘Mitsrajim’. Dat betekent ‘land van benauwenis’ of ‘land van verdrukking’, wordt gespeld als m-ts-r-j-m en heeft een woordwaarde van 380. Deze woordwaarde kan eerst worden gereduceerd tot 3 + 8 + 0 = 11 en daarna tot 1 + 1 = 2. De totale waarde van ‘Kanaän’ (gespeld als k-n-a-n) is 190 en kan eerst worden gereduceerd tot 1 + 9 + 0 = 10 en daarna tot 1 + 0 = 1.

De twee tot één maken

Egypte staat dus voor 2 of de dualiteit, terwijl Kanaän staat voor 1 of de eenheid. Op de spirituele weg is het doel om de twee tot één te maken, om tijd en eeuwigheid, het horizontale en het verticale met elkaar te verbinden. Jezus verwoordt dat schitterend in logion 22 van het Evangelie van Thomas. De befaamde hoogleraar kerkgeschiedenis Gilles Quispel (1916 - 2006), nestor van het wetenschappelijke onderzoek naar de gnosis, was van mening dat dit apocriefe evangelie authentieke woorden van Jezus bevat die niet in het Nieuwe Testament staan. Nogal wat collega’s van hem bestreden die opvatting maar tegenwoordig wordt zij vrij algemeen aanvaard. [21] In logion 22 lezen we het volgende.

‘*Jezus zag kleine kinderen die gezoogd werden.*
Hij zei tot zijn leerlingen:
Deze kleine kinderen die gezoogd worden,
lijken op hen, die het Koninkrijk binnengaan.
Zij zeiden tot hem:
Zullen wij dan, als we kinderen zijn,
het koninkrijk binnengaan?
Jezus zei tot hen:
Als jullie de twee één maakt,

en als jullie het innerlijk maakt als het uiterlijk,
en het uiterlijk als het innerlijk
en het boven als het beneden,
en als jullie het mannelijke en het vrouwelijke tot één maakt,
zodat het mannelijke niet langer mannelijk zal zijn
en het vrouwelijke niet vrouwelijk,
als jullie ogen maakt in plaats van een oog
en een hand in de plaats van een hand,
en een voet in de plaats van een voet,
en een beeld in de plaats van een beeld,
dan zullen jullie binnengaan in het Koninkrijk.'
(Het Evangelie van Thomas, logion 22)

In de proloog van het Evangelie van Johannes wordt Jezus Christus aangeduid als het Woord dat vlees geworden is. Dit kunnen we zo zien dat de natuurlijke mens Jezus, die geboren is uit Maria, tijdens zijn doop in de Jordaan verbonden werd met de Christusgeest, en dat hij daardoor innerlijk en uiterlijk volledig de mens werd zoals deze is bedoeld in het godsplan, het Woord. Jezus werd 'gezalfd' met de Geest uit de hoge. De naam Christus betekent 'gezalfde'. Allen die Jezus Christus als voorbeeld aannemen en zich zo openen voor de Christuskracht, worden in staat gesteld kinderen van God te worden, dus scheppend, eeuwig en goddelijk.

Mozes, Elia, Johannes en Jezus waren allemaal voorbestemd tot het gaan en uitdragen van een spirituele weg. Dat is een pad van geestelijke bewustwording en vernieuwing. Hun levens verschilden sterk van elkaar, maar toch is er een overeenkomstige structuur in te ontdekken.

De beroemde Amerikaanse mytholoog Joseph Campbell (1904-1987) bestudeerde talloze bijbelverhalen, mythen, sagen, legenden, sprookjes en andere verhalen. Daarin ontdekte hij een grondpatroon dat hij onder andere beschrijft in zijn standaard-

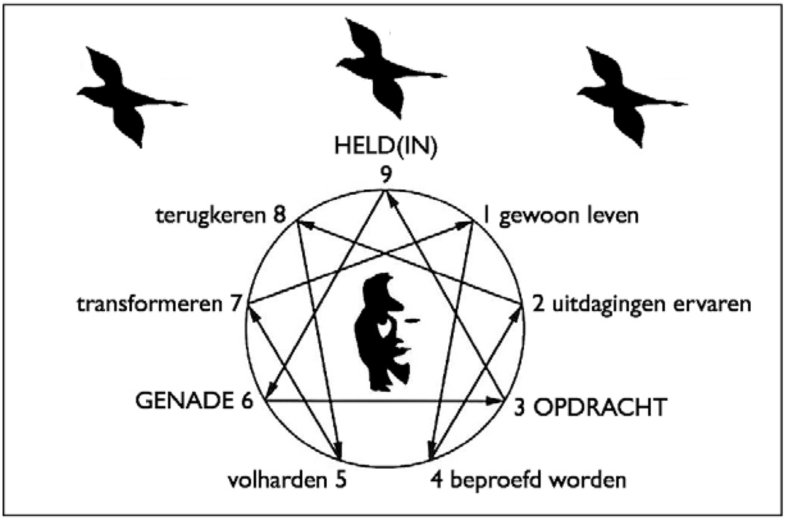
werk '*De held met de duizend gezichten*'.[22] Campbell onderscheidt een aantal stappen en voegt die samen tot wat hij noemt '*De weg van de held*'. Hij omschrijft de held als iemand die zijn of haar leven belangeloos geeft aan iets dat groter is dan hemzelf.

Er zijn vele manieren om de stappen van de weg van de held schematisch weer te geven. Hier maken we gebruik van het beproefde eeuwenoude procesmodel van het enneagram, waarin drie hoofdelementen worden onderscheiden die in een driehoek worden weergegeven: de held of heldin, de opdracht en de hulp van buitenaf die wordt ervaren, ook wel aangeduid als genade (zie afbeelding 2). Hier is sprake van een cyclische benadering: steeds nadat een bepaalde cirkelgang in de tijd volgens de richting van de wijzers van de klok is doorlopen, begint er een volgende cirkelgang, waarin de ervaringen, als het goed is, op een ander en mogelijk hoger niveau liggen. De zespuntige figuur in de cirkel geeft de volgorde van denkprocessen weer. [23]

De hoofdpersoon leidt eerst een gewoon leven en loopt daarin tegen bepaalde moeilijkheden aan. Op een gegeven moment ontvangt hij de opdracht om moeilijkheden op te lossen. Dat kan een opdracht zijn die gegeven wordt door een andere persoon, maar het kan ook gaan om een taak die men onafhankelijk van anderen op zich neemt. Mozes verneemt vanuit een brandende doornstruik de opdracht van God om het volk Israël uit te leiden uit het slavenbestaan in Egypte. (Exodus 3:10)

Onverwachte redding

De held of hoofdpersoon krijgt bij de uitvoering van zijn missie onherroepelijk te maken met allerlei beproevingen. Dan is het zaak om die goed te doorstaan en door te zetten, te volharden. Op een moment dat de nood het hoogst is, komt er onverwacht redding. Zo lezen we in het verhaal over de uittocht van het volk Israël bijvoorbeeld dat er een weg door de zee ontstaat, dat er

afbeelding 2: De universele structuur van verhalen gebaseerd op Joseph Campbell

voedsel uit de hemel neerdaalt in de vorm van manna en dat er levend water gaat stromen als Mozes met zijn staf slaat op de rotsen van de belemmeringen.

Door al die ervaringen wordt de mens gelouterd en wordt hij geschikt om een innerlijke transformatie te ondergaan, waarna hij als vernieuwde mens tot het ‘gewone leven’ kan terugkeren. Dan is de strijd gestreden en klinkt de opdracht van de innerlijke Christus: ‘*Kom naar mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en ik zal u rust geven. Neem mijn juk op u, en leer van mij dat ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want mijn juk is zacht en mijn last is licht*.’ (Mattheüs 11:28-32)

Veel grote verhalen zoals die over het leven van Mozes, Odysseus, Herakles, Job, Jezus, Parcival, Dante en in onze tijd Frodo Baggins (Lord of the rings) en Harry Potter bevatten alle thema’s van de weg van de held, maar er zijn ook verhalen met slechts één stap of enkele van de genoemde stappen. Heel verrassend is dat de structuur van de weg van de held(in) niet alleen geldt voor der-

gelijke levensverhalen, maar ook voor de spirituele weg die ieder mens kan gaan.

De weg van de held is ook jouw weg. Jij hebt de opdracht je leven op aarde te leven. Je bent vrij om zelf keuzes te maken maar het is goed om te beseffen dat er van hogerhand al veel keuzes voor jou zijn gemaakt. Wij mensen worden vooral geleid door natuurkrachten, maar gelukkig ook door geestelijke wezens die in hun ontwikkeling verder zijn dan wij, en die deel uitmaken van de goddelijke hiërarchie, van de universele Broederschap.

Er wordt wel gezegd dat een menselijke entiteit die op aarde wil incarneren een overzicht krijgt van zijn komende aardse leven, van de mensen met wie hij een relatie dient aan te gaan en van de levenslessen die hij zich door ervaring eigen dient te maken. In dit verband wordt er ook wel gesproken over een heilig contract dat de betrokkene ondertekent door zijn microkosmische stelsel te verbinden met een bevruchte eicel waaruit een geheel nieuw stoffelijk lichaam tot stand komt.[24] De bewuste herinnering aan dat heilig contract verdwijnt omdat de zich ontwikkelende aardse mens in omstandigheden moet worden gebracht waar hij zelf niet bewust voor zou kiezen, maar die wel nodig zijn om als microkosmos te kunnen worden geheeld.

Lichtgeboorte

Toen je als klein menselijk lichaampje uit de moederschoot kwam, werd je in het uiterlijke licht geboren. Als volwassene kun je er nu aan bijdragen dat het innerlijke licht in jezelf wordt geboren. Die lichtgeboorte, dat innerlijk kerstfeest, schenkt inzicht, vreugde en vernieuwing.[17] Het begrip ‘lichtgeboorte’ is samengesteld uit twee woorden: ‘licht’ en ‘geboorte’. Daarmee wordt niet gedoeld op het licht en de geboorte zoals we die in de zintuiglijk waarneembare wereld kunnen ervaren, maar op innerlijke gewaarwordingen die lijken op wat we zintuiglijk kennen als licht en als

geboorte. Als de lichtgeboorte in je heeft plaatsgevonden, kan het zogeheten opstandingslichaam in je gaan groeien zoals dat besproken is in het boek '*Spirituele Pasen en Pinksteren*.'[25]

Deze beschouwing besluiten we met een gedeelte uit een parabel van Pablo Molinero over een tweeling in een baarmoeder omdat die iets weergeeft over de mysteriën van het leven.[26]

Er was eens een tweeling in de baarmoeder. Toen de twee foetussen rijper werden en hun hersenen begonnen te functioneren, werden ze zich vaag bewust van hun omgeving en hun eigen bestaan. Na enige tijd ontdekten ze ook elkaar. Weken en maanden gingen voorbij. Ze merkten allerlei veranderingen op in hun lichaam en hun beleven. Het was voor hen duidelijk dat er een grote verandering op stapel stond en daarover gingen ze met elkaar in gesprek.

'We zijn aan het veranderen,' zei de een, 'wat kan dat betekenen?'
'Dat betekent,' antwoordde de ander, 'dat we geboren gaan worden.'
De twee huiverden en werden bang, want ze wisten, dat met de geboorte een einde zou komen aan hun huidige bestaan en dat ze de wereld waarin ze nu leefden zouden moeten verlaten.
'Geloof jij eigenlijk in een leven ná de geboorte?' vroeg de een.
'Jazeker, dat is er. Ons leven hier heeft tot doel dat we groeien en ons zodanig ontwikkelen dat we voldoende voorbereid en krachtig zullen zijn voor dat bestaan.'
'Nonsens, dat bestaat toch niet. Wat kan ik me daar bij voorstellen, zo'n leven na de geboorte?'
'Dat weet ik ook niet precies. Maar zeker zal het veel lichter en helderder zijn dan hier. En misschien zullen we dan rond kunnen lopen en met de mond eten.'
'Wat een onzin! Rondlopen, dat gaat toch helemaal niet. En met onze mond eten, wat een raar idee. We hebben toch de navelstreng die ons

voedt. Bovendien: rondlopen is onmogelijk want daarvoor is onze navelstreng veel te kort.'

'Toch, ik weet het zeker dat het kan. Het is allemaal alleen een beetje anders dan hier.'

'Er is er nog nooit iemand teruggekomen van "na de geboorte". Met de geboorte is dit leven ten einde. En het leven hier is alleen maar donker en een kwelling. Als de zin van conceptie en al ons groeien en ontwikkelen niets anders is dan dat het allemaal eindigt met de geboorte, dan is dit bestaan werkelijk absurd.'

'Ook al weet ik niet precies hoe het leven na de geboorte eruit ziet, we zullen dan in ieder geval onze moeder zien en ze zal voor ons zorgen.'

'Moeder? Jij gelooft in een moeder? Waar is ze dan?'

'Nou hier, overal om ons heen. Wij zijn en bestaan in haar en door haar. Zonder haar zouden we niet bestaan.'

'Wat een onzin! Van een moeder heb ik nog nooit iets gemerkt of gezien, dus bestaat ze ook niet.'

'Toch, soms als we stil zijn, kun je haar voor ons horen zingen. Of voelen hoe ze onze wereld streelt.'

Literatuurverwijzingen

1. J. van Rijckenborgh, Elementaire wijsbegeerte, Haarlem, Rozekruis Pers, 1981
2. Ton Bernts en Joantine Berghuis, God in Nederland 1966 - 2015, Ten Have, Utrecht, 2016
3. Teade A. Smedes, God, iets of niets? - de postseculiere maatschappij tussen geloof en ongeloof, Amsterdam University Press, 2016
4. De Upanishads, vertaald door Wim van de Laar, Hilversum, Uitgeverij Nachtwind, 2015
5. Bhagavad gita, vertaald door Erik Mossel, Katwijk aan Zee, Panta Rhei, 2001
6. Elly Nooyen, Mysteriën van Tao en de Daodejing - negen taoïstische thema's en Lao Zi's meesterwerk door Henri Borel, Haarlem, Rozekruis Pers, 2017
7. Dhammapada, het pad der waarheid - de woorden van Boeddha, vertaald door André de Vente, Katwijk, Panta Rhei, 2009
8. De Gâthâ's van Zarathoestra, vertaald en bewerkt door G.J.A van Dantzig, Deventer, Ankh-Hermes, 1978
9. De Nag Hammadi-geschriften, vertaald en ingeleid door Jacob Slavenburg en Willem Glaudemans, Utrecht, VBK Media, 2004
10. J. van Rijckenborgh, De belijdenis der rozenkruisers broederschap, Haarlem, Rozekruis Pers, 1984
11. Jacob Slavenburg, Thomas en zijn evangelie, Deventer, Ankh-Hermes, 1996
12. Bijbel, de herziene Statenvertaling - Heerenveen, Jongbloed, 2016
13. Jacob Slavenburg, Valsheid in geschrifte - de verborgen agenda van bijbelschrijvers, Zutphen, Walburg Pers, 2005
14. André de Boer, Mysteriën en symbolen van de ziel - een door de geest bezielde mens worden, Haarlem, Rozekruis Pers, 2016
15. Roland van Vliet, Wie denken de mensen dat ik ben- Christologie van de liefde, Zeist, Christofoor, 2005
16. Catharose de Petri, Het levende woord, Haarlem, Rozekruis Pers, 1989
17. André de Boer en Tanja Rozema, Spirituele Kerst - handreiking voor bezinning en bezieling rondom Kerstmis en Oud en Nieuw, Haarlem, Rozekruis Pers, 2015
18. Paul Carus, Het evangelie van Boeddha, Deventer, Ankh-Hermes, 1983
19. J.A. Comenius, Unum Necessarium, Haarlem, Rozekruis Pers, 1983
20. Friedrich Weinreb, De letters van het leven - het wezen van het Hebreeuwse alfabet, Deventer, Ankh-Hermes, 1981
21. God is geestig - Gilles Quispel: een eerbetoon aan de hermetische Gnosis,

symposionreeks, Haarlem, Rozekruis Pers, 2017
22. Joseph Campbell, De held met de duizend gezichten - de oorspronkelijke betekenis van de verhalen uit de godsdienst en mythologie, Amsterdam, Atlas Contact, 2011
23. J.G. Bennet, Verborgen rijkdom van het enneagram, Houten, Het Spectrum, 2011
24. Caroline Myss, Heilige contracten - inzicht in jouw passies en valkuilen, Utrecht, Het Spectrum, 2002
25. André de Boer en Tanja Rozema, Spirituele Pasen en Pinksteren - handreiking betreffende de opstanding van de innerlijke mens, Haarlem, Rozekruis Pers, 2016
26. Pablo L. Luis Molinero, Does mother exist? - is there life after birth, e-book, Lulu, 2016
27. J.A. Loader, Prediker - een praktische bijbelverklaring, Kampen, Kok, 1984
28. Lydia Ross, De leer van de cyclussen, Den Haag, Theosophical University Press, 1979
29. Antoine de Saint Exupéry, De kleine prins, Ad Donker, 2005
30. H.P. Blavatsky, De geheime leer, Den Haag, Theosophical University Press, 2001
31. Rudolf Steiner, De wetenschap van de geheimen der ziel, Zeist, Christofoor, 2004
32. Max Heindel, De wereldbeschouwing der rozenkruisers, Den Haag, Stichting Zeven, 2000
33. Johann Wolfgang von Goethe, Het sprookje van de groene slang en de schone lelie, Baarle Nassau, Occident, 2014
34. Arbeid in mensendienst, Het rozenkruis 1924 - 1994, Haarlem, Rozekruis Pers, 1995
35. Daniël van Egmond, De dood serieus nemen - perspectieven op leven na de dood, Utrecht, Servire, 1996
36. J. van Rijckenborgh, De Egyptische oergnosis en haar roep in het eeuwige nu - deel 1, Haarlem, Rozekruis Pers, 1983
37. Erich Kaniok, Sleutels tot het hart - verhalen en parabels uit Oost en West, Nieuwerkerk a/d IJssel, Asoka, 2005
38. Hanna Arendt, The human condition, University of Chicago Press, 1998
39. Herman de Mönnink, Verlieskunde - methodisch kompas voor de beroepspraktijk, Amsterdam, Reed Business Education, 2015
40. Tjeu van den Berk, Het oude Egypte: bakermat van het jonge christendom, Zoetermeer, Meinema, 2011
41. Terug naar de Bron 3 - de bronnen van het innerlijke christendom, Symposionreeks, Rozekruis Pers, 2004
42. J. van Rijckenborgh, De Egyptische oergnosis en haar roep in het eeuwige nu - deel 2, Haarlem, Rozekruis Pers, 1983

43. A. Gadal, Het erfgoed der Katharen, Haarlem, Rozekruis Pers, 1986
44. Peter Huijs, Gnosis - stromen van licht in Europa, Haarlem, Rozekruis Pers, 2006
45. Emma Jung, Animus en anima, Rotterdam, Lemniscaat, 1999
46. Antoine Gadal, Op weg naar de heilige graal, Haarlem, Rozekruis Pers, 2008
47. Johannes Ruusbroec, Het sieraad der geestelijke bruiloft, Amsterdam, De maatschappij voor goede en goedkope lectuur, 1917
48. C. Willekeshuis, Jan van Ruusbroec, Zeist, W. de Haan, 1964
49. J. van Rijckenborgh, De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis - deel 1, Haarlem, Rozekruis Pers, 1988
50. K. Dietzfelbinger, Rozenkruisers toen en nu, Haarlem, Rozekruis Pers, 1998
51. H.P. Blavatsky, De stem van de stilte, Den Haag, Theosophical University Press, 2009
52. Maurice Nicoll, De nieuwe mens, Nieuwerkerk a/d IJssel, Milinda, 1985
53. J. van Rijckenborgh, De roep der rozenkruisers broederschap, Haarlem, Rozekruis Pers, 1985
54. J. van Rijckenborgh, Het licht der wereld, Haarlem, Rozekruis Pers, 2010
55. J. van Rijckenborgh, Het mysterie der zaligsprekingen, Haarlem, Rozekruis Pers, 1995
56. Johann Wolfgang von Goethe, Faust, een tragedie, Amsterdam, Atheneum, 2002
57. J. van Rijckenborgh en Catharose de Petri, Het lichtkleed van de nieuwe mens, Haarlem, Rozekruis Pers, 1985
58. J. van Rijckenborgh, De gnosis in actuele openbaring, Haarlem, Rozekruis Pers
59. Mani's lichtschat, Haarlem, Rozekruis Pers, 1997
60. Marie-Louise von Franz, Alchemie - een inleiding tot haar symboliek en psychologie, Amsterdam, Schors, 1983
61. Paracelsus - een pure hermeticus en gnosticus, symposionreeks, Haarlem, Rozekruis Pers, 2001
62. Sarah Dry, The Newton papers - the strange and true odyssey of Isaac Newton's Manuscripts, Oxford, Oxford University Press, 2014
63. C.G. Jung, Herinneringen, dromen en gedachten - een autobiografie, Rotterdam, Lemniscaat, 1991
64. J. van Rijckenborgh, Een nieuwe roep, Haarlem, Rozekruis Pers, 1953
65. Joseph Jaworsky, Synchroniciteit - de innerlijke weg naar leiderschap, Zeist, Christofoor, 2000
66. Malcolm Gladwell, Uitblinkers - waarom sommige mensen succes hebben en andere niet, Amsterdam, Contact, 2009
67. Jacob Boehme, Levend in de eenvoud van Christus - een bloemlezing, Haarlem, Rozekruis Pers, 1998

68. Theosofie - eeuwige wijsheid voor deze tijd, Amsterdam, Theosofische vereniging, 2016
69. Hein Stufkens, De grondwet voor geluk - de universele wijsheid van de Bergrede, Deventer, Edicola, 2016
70. Rudolf Steiner, De strijd van Lucifer en Ahriman in de mens, Amsterdam, Pentagon, 2012
71. J. van den Vondel, Lucifer - uitgegeven en toegelicht door J. Bergsma, W.J. Thieme, Zutphen
72. Emil Bock, De Apocalypse - de tekenen des tijds in de Openbaring van Johannes, Zeist, Christofoor, 1989
73. David Icke, Het fantoomzelf - over manipulatie, controle en de weg naar vrijheid, Eeserveen, Akasha, 2016
74. Sukie Miller, Na de dood - de vier fasen van de mens in het hiernamaals, Utrecht, Kosmos, 1997
75. Tom Harpur, De heidense Christus - herontdekking van het verloren licht, Deventer, Ankh-Hermes, 2004
76. Pim van Lommel, Eindeloos bewustzijn - een wetenschappelijke visie op de bijna-dood ervaring, Ten Have, 2009
77. Jacob Slavenburg, De oerknal van het christendom - veelkleurig perspectief van een impuls, Haarlem, Rozekruis Pers, 2003
78. Rudolf Steiner, Het evangelie naar Johannes, Zeist, Christofoor, 2014
79. Max Heindel, De wijsbegeerte der rozenkruisers in vragen en antwoorden, Haarlem, Rozekruis Pers, 1990
80. J. Slavenburg, Opus posthuum - een onthullende blik op het vroegste christendom (30 - 70 na Chr.), Deventer, Ankh-Hermes, 2001
81. L. van Hartingsveld, Openbaring - een praktische bijbelverklaring, Kampen, Kok, 1984
82. John P. Pratt, Twelve Sons - twelve stones, Meridian magazine, 3 Aug 2005
83. Mia Leene, Mijn steen - mijn leermeester, Haarlem, Ercee, 1983
84. Antoon Vanherpe, De wereld van Jan van Eijck, 2015
85. Peter Schmidt, Het lam Gods - Gent, Antwerpen, Ludion, 2014
86. Woldemar von Uxkull, Egyptische Mysteriën - Inwijding in de esoterische tarot, Amsterdam, Schors, 1988
87. Luc Dequeker, Het mysterie van het lam Gods - Filips de Goede en de rechtvaardige rechters van Van Eyck, Leuven, Peeters, 2011
88. J. van Rijckenborgh, De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis - deel 2, Haarlem, Rozekruis Pers, 1988
89. A. Spoel - de Pril, Gedachten en gedichten - lichtende draden voor een nieuw weefsel, Haarlem, Rozekruis Pers, 1998
90. Daniël van Egmond, Mundus imaginalis - de wereld van de ziel, Hilversum, Nachtwind, 2014
91. Ervin Laszlo, Bezielde kosmos - nieuwe wetenschappelijke visie op leven en

bewustzijn in het universum, Deventer, Ankh-Hermes, 2005
92. Levi Dowling, Het Aquarius Evangelie van Jezus de Christus - een boodschap voor het waterman tijdperk, Amsterdam, Schors, 2015
93. In het teken van de Driebond van het Licht - de internationale conferenties van het Lectorium Rosicrucianum 2001-2006-2012 in Ussat-Ornolac Frankrijk, Haarlem, Rozekruis Pers, 2015
94. Wolfgang Weirauch, Wat de natuurwezens ons te zeggen hebben, Zeist, Christofoor, 2010
95. De hemelse hiërarchie van Dionysius de Areopagiet - vertaald en ingeleid door Arpad P. Orban, Hilversum, uitgeverij Verloren, 2016
96. J. van Rijckenborgh, Het mysterie van leven en dood, Haarlem, Rozekruis Pers, 1982
97. Jasper Gideon Ouseley, Het evangelie van de heilige twaalven, Haarlem, Rozekruis Pers, 2011
98. G. de Purucker, De esoterische traditie, Den Haag, Theosophical University, 2001
99. Lessing, De opvoeding van de mensheid, ingeleid, vertaald en geannoteerd door J. Sperna Weiland, Baarn, Het wereldcentrum, 1979
100. H.P. Blavatsky, Isis ontsluierd - een sleutel tot de mysteries van oude en moderne wetenschap en religie, Den Haag, Theosophical University, 2010
101. Carol Bowman, Wie was mijn kind? - ervaringen uit vorige levens kunnen het gedrag van kinderen beïnvloeden en kunnen zelfs de oorzaak van ziekte zijn, Utrecht, A.W. Bruna uitgevers, 2001
102. Michiel Hegener, Leven op herhaling - bewijzen voor reïncarnatie, Utrecht, Ten Have, 2012
103. Herman Grimm, Goethe - leven en werk, Zeist, W. de Haan, 1962
104. Thomas Verny en John Keller, The secret life of the unborn child, New York, Dell publishing, 1981
105. W.D. Blaauw-Robertson, De symbolische betekenis van de klassieke sprookjes, 's-Gravenhage, East-West Publications, 2012
106. Kahlil Gibran, De profeet, Utrecht, Kosmos, 2014
107. Christophe White en Ernst van de Wetering, Rembrandt zelf, Zwolle, Wbooks, 2002
108. Jan Riemersma, Een glimp van de hemel, Utrecht, Kok, 2016
109. Doeke Post, Met het oog op het einde - de praktijk van de laatste levensreis, Zoetermeer, Meinema, 2013
110. Hans Stolp, De verborgen zin van dementie, Utrecht, Ankh-Hermes, 2015
111. Mikhaïl Naimy, Het boek van Mirdad, Haarlem, Rozekruis Pers, 2006
112. Raimon Pannikar, The cosmotheandric experience - emerging religious conciousness, Orbis Books, 1993
113. J.A. Comenius, Via lucis - de weg van het licht, Amsterdam, In de pelikaan, 1992

114. Frans Smit, De roep van het rozenkruis - vier eeuwen levende traditie, Haarlem, Rozekruis Pers, 1998
115. Tim Sorell, Descartes, Rotterdam, Lemniscaat 2014
116. Max Weber, The vocation lectures - Science as a vocation, politics as a vocation, Cambridge, Hackett Publishing, 2014
117. Pierre Teilhard de Chardin, Het verschijnsel mens, Utrecht, Het Spectrum, 2008
118. J. van Rijckenborgh, Het christelijke inwijdingsmysterie - Dei gloria intacta, Haarlem, Rozekruis Pers, 2005
119. Fr. Wittemans, Geschiedenis der rozenkruisers, Den Haag, Uitgeverij Boucher, 1924
120. Edithe Boeke, Vrijheid gelijkheid broederschap - de onvoltooide revolutie, Zeist, Vrij Geestesleven, 1989
121. K. Dietzfelbinger, Mysteriescholen, Deventer, Ank-Hermes, 2000
122. Tjeu van den Berk, Het mysterie van de hersenstam - over basisfuncties, psychosomatiek en spiritualiteit, Zoetermeer, Meinema, 2001
123. Martin E.P. Seligman, Gelukkig zijn kun je leren, Houten, Spectrum, 2014
124. J. van Rijckenborgh, Christianopolis, Haarlem, Rozekruispers, 1978
125. Martine F. Delfos, Verschil mag er zijn - waarom er mannen en vrouwen zijn, Amsterdam, Prometheus, 2009
126. Mihaly Csikszentmihalyi, Flow - psychologie van de optimale ervaring, Amsterdam, Boom, 2008
127. De gulden verzen van Pythagoras en andere Pythagoreesche fragmenten, uitgezocht en gerangschikt door Florence M. Firth (Dion Fortune), Amsterdam, Schors, 1981
128. Titus Rivas, Encyclopedie van de parapsychologie van A tot Z, Rijswijk, Elmar, 2004
129. Rupert Sheldrake, Het zevende zintuig - telepathie, het gevoel bekeken te worden, helderziendheid: op zoek naar een verklaring, Utrecht, Servire, 2004
130. W.L. Gresham, Houdini - de man die door muren liep, Amsterdam, Elsevier, 1964
131. Houdini, A magician among spirits, New York, Harper & Brothers, 1924
132. Theodore Annemann, Practical mental magic, New York, Dover Publications, 1983
133. Tony Corinda, Thirteen steps to mentalism, New York, D. Robbins & Co, 1996
134. Gustav Meyrink - De weg naar degene die men eigenlijk is, Symposionreeks 19, Haarlem, Rozekruis Pers, 2008
135. Gustav Meyrink, Het groene gezicht, Haarlem, Rozekruis Pers, 1990
136. Joep Dohmen en Jan Baars [red], De kunst van het ouder worden - de grote filosofen over ouderdom, Amsterdam, Ambo, 2010

137. Jean-Jacques Suurmond, Meer geluk dan grijsheid - spiritualiteit van de ouderdom, Zoetermeer, Meinema 2013
138. De klank van de idee - het beeld van de inspiratie, Symposionreeks 33, Haarlem, Rozekruis Pers, 2015
139. Ineke Koedam, Een andere kijk op orgaandonatie - verkenningen van het stervensproces, Utrecht, AnkhHermes, 2014
140. Eben Alexander, Na dit leven - een neurochirurg over zijn reis naar het hiernamaals, Amsterdam, Lev, 2017
141. Rob Bekkering en René Stevelink, Luchtige bespiegelingen - een andere kijk op het artsenvak, Wormer, Inmerc, 2005
142. Bob Witsenburg, Genezen, dialoog tussen lichaam en ziel - gezondheid, ziekte en therapie in het licht van 30 jaar huisarts-holistisch onderricht, Haarlem, De Morgenster, 2015
143. W.F. Veltman, Chartres; historie, de kathedraal, het geheim van Chartres, Zeist, Vrij Geestesleven, 1991
144. Jakob Streit, Zon en kruis - van steenkring tot vroegchristelijk kruis in Ierland, Rotterdam, Christofoor, 1980
145. M.J. Vermaseren, Mithras - de geheimzinnige god, Amsterdam, Elsevier, 1959
146. C.A. Wauters, Mithras - geschiedenis en wezen van een cultus, Deventer, AnkhHermes, 1985
147. Eduard Schuré, De grote ingewijden - de biografieën van Hermes, Jezus, Krishna, Mozes, Orpheus, Pythagoras, Plato en Rama, Amsterdam, Schors, 2005

DE SPIRITUELE TEKSTEN BIBLIOTHEEK

De boeken van de Spirituele teksten bibliotheek zijn ontwikkeld als handreikingen voor mensen van de 21ste eeuw die zich oriënteren op een weg van geestelijke bewustwording en vernieuwing. Ze zijn gebaseerd op zorgvuldig geselecteerde klassieke spirituele teksten en beschouwingen daarover vanuit het Rozenkruis.

Alle uitgaven van de Spirituele teksten bibliotheek zijn geestelijk geïnspireerd, breed georiënteerd en diep geworteld. Zij zijn nauwkeurig op elkaar afgestemd zodat ze tezamen een rijk geschakeerd inzicht bieden in de mysteriën van leven, sterven en herleven. Ze zijn ideaal voor leesgroepen en verdiepingskringen.

Eerste boek: 180 p. / isbn 978 90 6732 433 4

Spirituele Kerst – handreiking voor bezinning en bezieling rondom Kerstmis en Oud en Nieuw

Door André de Boer en Tanja Rozema

Het goddelijke kan in de mens geboren worden en groeien. De kerstperiode is ideaal om je te verdiepen in die processen, want de poorten van de kosmos staan wijd open gedurende de heilige dagen en nachten. Beleef die bijzondere tijd van het jaar. Laat je raken door diepzinnige verhalen uit het Aquarius evangelie.

Tweede boek: 224 p. / isbn 978 90 6732 446 5

Spirituele Pasen en Pinksteren – handreiking voor bezinning en bezieling betreffende de opstanding van de innerlijke mens

Door André de Boer en Tanja Rozema

Ieder mens is geroepen om eens de dood te overwinnen, om een onvergankelijk geestelijk lichaam op te bouwen dat ook bekend staat als het opstandingslichaam, verheerlijkt lichaam of gouden bruiloftskleed. Ervaar en begrijp de diepe wijsheid in oeroude verhalen over opstanding, hemelvaart en Pinksteren.

Derde boek: 284 p. / isbn 978 90 6732 449 6

Mysteriën en symbolen van de ziel – een door de geest bezielde mens worden

Door André de Boer

Weet je wat je kunt doen als je je diepste zelf tot ontplooiing wilt laten komen? Contemplatieve en esoterische tradities uit het oosten en het westen leren hoe je het onuitsprekelijke kunt ervaren, en liefde en wijsheid sterker kunt laten stralen in de wereld. Bezin je mysteriewijsheid en ontwikkel gevoel voor symbolen.

Vierde boek: 184 p. / isbn 978 90 6732 458 8

Mysteriën van Tao en de Daodejing – negen taoïstische thema's en Lao Zi's meesterwerk door Henri Borel

Door Elly Nooyen

Als je in contact wilt komen met de transformerende kracht die uitgaat van Tao, is het goed om over enige basiskennis te beschikken. Maak jezelf vertrouwd met begrippen als Tao, Teh en woe wei, en ontdek wat deze voor jou in de praktijk kunnen betekenen. Laat je inspireren door de Daodejing van Lao Zi.

Vijfde boek: 328 p. / isbn 978 90 6732 461 8

Mysteriën en uitdagingen van geboorte, leven en dood – een nieuwe mens worden

Door André de Boer en René Stevelink

Waarom ben ik geboren? Na mijn dood vergaat mijn lichaam, maar wat gebeurt er dan met mijn bewustzijn? De wezenlijke vraag is niet of er leven bestaat na de dood, maar of je werkelijk levend bent voor de dood. Jouw visies op geboorte, leven en dood zijn bepalend voor de wijze waarop je je leven vormgeeft en ervaart.

Geef je e-mail door voor gratis spirituele online-programma's

Pentagram boekwinkel en Rozekruis Pers hebben primair een ideële doelstelling: levende spiritualiteit bevorderen via boeken, e-books, luisterboeken, muziek-CD's, boekgerelateerde activiteiten, websites, nieuwsbrieven en online-programma's.

We hechten er veel waarde aan om kennis en ervaring op het gebied van spirituele bewustwording en vernieuwing beschikbaar te stellen aan een zo groot mogelijke groep mensen die daar ontvankelijk voor zijn. Daarom bieden we veel gratis aan.

Een groot deel van de communicatie over ons werk verloopt via e-mail. Meld je aan op www.spiritueleteksten.nl en ontvang kosteloos onder andere:

- gesproken teksten van de online programma's;
- uitnodigingen voor boekgerelateerde activiteiten zoals lezingen, cursussen, verdiepingskringen en symposia;
- informatie over boeken die in de belangstelling staan in de vorm van elektronische nieuwsbrieven en catalogi.

www.spiritueleteksten.nl

School van het rozenkruis

Dit boek 'Mysteriën en uitdagingen van geboorte, leven en dood' is ontwikkeld binnen de School van het rozenkruis. Deze non-profit organisatie is gesticht in 1924 in Haarlem in Nederland en is werkzaam in 36 landen, waaronder vele landen in Europa, Zuid-Amerika, Noord-Amerika, Afrika, Australië en Nieuw-Zeeland. Zij staat internationaal bekend als het Lectorium Rosicrucianum, wortelt in een oeroude traditie van mysteriescholen, sluit aan bij de impuls van de klassieke rozenkruisers uit de zeventiende eeuw, en baseert zich vooral op het gnostiek-christelijke en hermetische gedachtegoed.

Leden en leerlingen van de School van het rozenkruis streven naar geestelijke bewustwording en vernieuwing in hun dagelijkse leven. De vele weekendconferenties, tempeldiensten en andere bijeenkomsten die worden georganiseerd vormen daarvoor een onmisbare hulp. Voor jeugd en jongeren van 6 t/m 18 jaar bestaat er een uitgebreid jeugdwerk waarin vier leeftijdscategorieën worden onderscheiden.

De oprichters van de School van het rozenkruis – J. van Rijckenborgh (1896-1968) en Catharose de Petri (1902-1990) – hebben tientallen boeken geschreven die nog steeds worden uitgegeven door Rozekruis Pers in Haarlem.

Wil je meer weten over de Internationale School van het Gouden Rozenkruis of geestziele-ontwikkeling, ga dan naar www.rozenkruis.nl en geef je e-mail door om regelmatig waardevolle informatie te ontvangen. Uiteraard ben je van harte welkom op de cursussen, verdiepingskringen, symposia en lezingen die in vele plaatsen worden georganiseerd.

www.rozenkruis.nl